

“I cvrči, cvrči...”

Cvrčak¹³

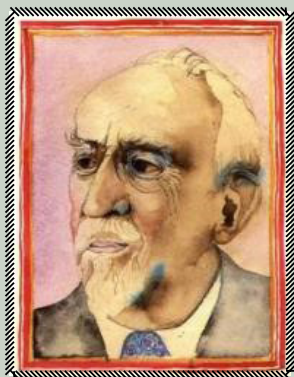
*List učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora
Nova Bukovica*

SADRŽAJ

- 2 Riječ uredništva
- 3 Dogodilo se
- 6 A sad malo opširnije
- 14 eTwinning projekti naše škole
- 16 Život oko nas
- 20 Moje pjesme, moje slike, moji snovi
- 27 Put putujem
- 28 Stihovima kroz zavičaj
- 30 Pametnica, smijalica

IMPRESUM

„Cvrčak“, list učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, svibanj 2016., broj 13, godina XIII. | Izdavač: OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, Zagrebačka 28, 33518 Nova Bukovica, tel. 033/400-396, fax: 033/564-018, e-mail: vladimirov.list@gmail.com, web: <http://skola@os-vnazora-novabukovica.skole.hr/> | Novinari: Marijan Škrnički, Antonia Barbara Brzica, Monika Kojić, Ana Škrnički, Marta Juršik, Veronika Brzica, Lucija Podolski, Marija Grdić, Ivona Pipek, Martina Knapić | Odgovorna urednica: Božica Filipović Veg | Glavni urednik: Marijan Škrnički, 8. r. | Suradnici: Vladimir Bičanić, Eva Turza Mitrović, Darko Samardžić, ravnateljica, učitelji i učiteljice PN i RN | Grafičko oblikovanje: Vladimir Bičanić | Naklada: 80 primjeraka | Naslovnica: učenici i učiteljice RN matične škole, Dječji tjedan | Zadnja stranica: učenici 8. razreda | Tisak: Grafoprojekt Virovitica

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi Cvrčkoljupci!

Novi broj školskog lista „Cvrčak“ u vašim je rukama. Pozorno ga pregledajte! Možda je novinarsko oko uhvatilo baš vas! Naš fotoaparatus snimio je tisuće fotografija trudeći se obuhvatiti najvažnije događaje koji su obilježili ovu školsku godinu. Pisali smo u različitim novinarskim vrstama, obišli učionice škole, posjetili brojne lokacije u općini i šire, izlagali naše proizvode na sajmovima, osnovali školsku zadrugu i još mnogo toga.

Prikazati život naše male, ali žive i vrlo aktivne škole nije bilo nimalo lako. Stoga, ne budite prekritični, a svaka sugestija, kojom bi se poboljšala kvaliteta „Cvrčka“, dobrodošla je. U našem listu ove su godine uobičajene rubrike: *Dogodilo se*, *A sad malo opširnije*, *Život oko nas*, *Moje pjesme, moje slike, moji snovi* i *Put putujem*, ali nudimo vam i nove teme i sadržaje o kojima možda želite nešto više doznati: predstavljamo novu gošću u rubrici *Stihovima kroz zavičaj*, brojne projekte na europskoj razini u kojima smo sudjelovali te nove sadržaje *Pametnice, smijalice*: riješite križaljku, pronađite izlaz iz labirinta i nasmijte se svježim biserima iz školskih klupa. Uživajte listajući šarene stranice našeg „Cvrčka“ i sretan Dan Škole svima!

Marijan Škrnički, 8. razred, urednik

***Pobijedio sam! – spoznao sam napokon
I otkud sam, i tko sam,
I kamo idem, i znam, kakvo bogatstvo
U biću svome nosam.***

(Pjesma moga Ja, Vladimir Nazor)

09 RUJAN

Rujan. Mjesec kada vozači postaju oprezniji, a školske torbe ponovno ugledaju svjetlost dana. Da, pogodili ste, počela je škola! Hodnici postaju puni, zvono označava početak još jedne školske godine, a kreda opet ostavlja svoj trag na školskoj ploči. Učenici trče hodnicima, jedino su prvašići mirni i sramežljivi jer su tek ušli u jednu veliku životnu avanturu. Obilježen je Hrvatski olimpijski dan, a ove su se godine sportske aktivnosti odradile brže, više i jače. Rujan je bio prepun aktivnosti za naše Miljevčane. Oduševili su na još jednim Miljevačkim danima

kukuruzu, obilježili Europski dan jezika, a ipak su našli još vremena i za učenje Bodyceda. Sad se sigurno pitate što je Bodyceda. Ako želite saznati, znate koga trebate pitati.

10 LISTOPAD

Stigao nam i mjesec „padolist“, a s njim i čestitke. Učenici su poslali nekoliko čestitki kroz eTwinning projekt „Happy European Day of Languages – Card Exchange“, a zauzvrat su dobili čestitke iz Grčke, Poljske i Engleske. Kako bismo

upozorili na borbu protiv raka dojke, učenici i učitelji obilježili su Dan ružičaste vrpce koja je postala prepoznatljiv simbol u cijelom svijetu. Svi imamo određena prava, pa tako i djeca. U duhu navedenog, obilježen je i Dječji tjedan, s naglaskom na prava djece. U listopadu smo učili o važnosti zdrave prehrane kroz projekt Shema školskog voća i povrća, a naučili smo i peći kruh te tako obilježili Dane kruha. Učenici su malo protegnuli noge odlaskom u Slatinu gdje su posjetili knjižnicu, muzej te pogledali predstavu „Veliko putovanje malog puža“. Jedan od najvažnijih događaja u listopadu, a može se reći i u cijeloj školskoj godini, zasigurno je osnivanje Učeničke zadruge „Bukvica“. Od tog dana uvijek

imamo „Pune tačke bukovačke!“.

11 STUDENI

Kažu, studeni je „brkati“ mjesec pa smo u školi svi odlučili pustiti brkove. Zašto? Zato što su brkovi postali simbol borbe protiv raka prostate. Osmaši su sa svojim razrednikom dva dana boravili u Vukovaru. Cilj posjeta bio je da učenici više saznaju o golemoj žrtvi koju je Vukovar podnio za vrijeme Domovinskog rata. Obilježili smo i Dan izumitelja, prisjetili se velikog Nikole Tesle i drugih znanstvenika, a na Vijeću učenika izradili smo model holograma. Studeni je očito bio mjesec stvoren za terensku nastavu jer su učenici posjetili Orahovicu i Ružicu grad na obroncima Papuka. Jedan od zadataka eTwinning projekta, u kojem sudjeluje naša škola, bio je istraživanje legenda o Ružicu gradu. Patricija, Ivona i Leona iz 6. razreda poharale su literarne natječaje svojom kreativnošću i uspješno predstavljale našu školu, dok su sedmaši Tomislav, Gabriel, Mladen i Domagoj osvojili 2. mjesto na županijskom natjecanju iz stolnog tenisa. S obzirom da su se bližili hladni zimski dani, vrtlari su obavili svoj zadnji posao na otvorenom posadivši lijesku.

12 PROSINAC

„Sveti Niko svijetom šeta...“ i došeta on tako u Novu Bukovicu i obraduje mlado i staro. Kaže dovezlo ga vlakom, dobio popust za umirovljenike. Elena Koleno i Mate Dorčak nisu vjerovali da sveti Nikola postoji pa su, kako bi se uvjerali, otputovali sve do Bratislave u Slovačku i kažu stvarno, eno ga i tamo! Nije nas samo Nikola darivao jer smo u prosincu dobili poligon za tjelesnu aktivnost djece, odnosno raznolik opremu za tjelovježbu, s obzirom da škola još uvijek nema sportsku dvoranu. Edukacijom o recikliranju održanom u školi doznali smo da je „plastično fantastično!“, a edukaciju je održao djelatnik Flore iz Virovitice. Akcija skupljanja čepova

bila je uspješna jer smo skupili približno 80 kg, a za svaki kilogram dobiju se dvije ulaznice za NP Krka. Petaši i šestaši

DOGODILO SE

napravili su fantastičan posao! Izradili su predivne kućice za ptice koje su ukasile okoliš škole i pomogle pticama da se skrasi. Približavao se kraj prosinca, a to je značilo samo dvije stvari: Božić i kraj prvog polugodišta. Učenici su vrijedno radili na božićnim radionicama, a kao najljepše i najhumanije djelo

opet se pokazala akcija „Proslavimo Božić zajedno“. Naši petiši posjetili su starije stanovnike Nove Bukovice i obradovali ih božićnom čestitkom i kolačima. Polugodište smo zaključili božićnom priredbom, veselo, te smo mirno i dostojanstveno pošli svojim kućama očekujući da nam Božić pokuca na vrata.

01 SIJEČANJ

U 2016. godinu ušli smo bučno. „Krivci“ za buku bili su dobri ljudi koji su nam na školi zamijenili fasadu i stolariju kako bi nam izgledala još ljepše i bila toplija. Četvrti se razred također bavio građevinom pa su izgradili dvorac kneginje Ružice, treći je razred izgradio svoj dvorac, dok je šesti razred proučavao kako bi izgledao život u srednjem vijeku u jednom takvom dvorcu. Na sve su se to nasmijali učenici razredne nastave i tako obilježili Dan smijeha. Siječanj nam nije dao da se bavimo

sportom na vanjskom igralištu, ali su zato djevojke vježbale odbojku u učionici pa se nakon toga uputile na županijsko natjecanje u Mikleuš. Prolaz dalje izmakao im je za dlaku.

02 VELJAČA

Stigla nam i veljača. Nije nas iznenadila, izdaleka smo vidjeli da dolazi pa smo se pripremili. Obilježili smo Dan močvara, a iz močvare su stigla i močvarna čudovišta koja su obilježila pokladni utorak. Miljevčani su raznim aktivnostima obilježili 100. dan škole. Bilo je veselo! Jedna od najljepših stvari učinjenih ove godine svakako je akcija darivanja kose naših učenica i učiteljice Marine. Humanitarnom akcijom Kosa ljubavi skupljala se kosa za izradu vlasulja namijenjenih djeci i odraslima oboljelim od malignih i autoimunih bolesti. Da se

volimo, pokazali smo za Valentinovo. Čak su i naši vitezovi iz 3. razreda pokazali meko srce i pisali pjesme. Elena se proslavila

na državnoj razini jer je njezina pjesma odabrana kao najljepša među svim pjesmama prijavljenima na natječaj Hrvatskih voda, a povodom Svjetskog dana voda. Robert je izdominirao županijsko natjecanje iz matematike i 'ladno osvojio 1. mjesto. Priča se po školi da razmišlja samo u brojevima i čini se da ima matematičke gene.

03 OŽUJAK

Je li bilo snijega u ožujku više se nitko ne sjeća, ali dobro se sjećamo Marijanovog uspjeha. Njegov je rad u kategoriji literarnog stvaralaštva smotre LiDraNo predložen za državnu razinu. To mu nije bilo dosta pa je usput osvojio i 2. mjesto na županijskom natjecanju iz biologije, dok se naš Mladen popeo na prijestolje osvojivši 3. mjesto iz povijesti. Nešto nas je krenulo ove godine. U ožujku su Mladi vrtlari posadili klerodendron, a eno ga sad naveliko cvjeta. Čak ga ni mraz nije uspio uništiti. Kuhalo se i kuhalo u školi nešto veliko već dugo vremena, a jedne smo večeri saznali i što: održana je posebna priredba pod nazivom „Večer ljubavi“, gdje su zvijezde bili

učenici 6. razreda. Svojim su nastupima oduševili brojne goste. Vidjeli učenici da se Robert proslavio iz matematike pa se brže-bolje prijavili na međunarodno matematičko natjecanje „Klokan bez granica“. Naši vitezovi iz 3. razreda iznenadili su svoje tate za Dan očeva. Dečki su pokazali zahvalnost svojim očevima koji su došli u školu, sjeli u klupe i družili se sa svojim sinovima. Za vrijeme proljetnih praznika održana je još jedna Mala škola. Ove godine tema je bila recikliranje. Lijepo smo se zabavili, a i prilično naradili.

04 TRAVANJ

Naša prva smotra! Učenička zadruga „Bukvica“ sudjelovala je na Smotri učeničkih zadruga Virovitičko-

podravske županije. Kiša je malo pokvarila dan, ali svejedno smo se uspješno predstavili mnoštvom proizvoda. Integriranom nastavom obilježeni su Svjetski dani voda i poezije. Naveliko se integriralo iz hrvatskog jezika i prirode u 6. razredu. Stiglo proljeće, svi van! Imali smo nekoliko radnih akcija gdje su Mladi vrtlari uređivali okoliš škole. Nakon što su vrtom i našim jezercem prošle vrijedne ruke, sve je bilo puno ljepše. Kraj travnja protekao je u proljetnom tonu. Učenici razredne nastave prošetalu su prelijepim bukovačkim krajem, a usput ponešto i naučili. Zelena čistka naveliko je obilježena. Mališani iz Miljevaca prikupili su razne stvari za reciklažu, a u Bukovici smo imali radnu akciju uređenja školskog vrta te skupljanja

papira. Povodom Dana hrvatske knjige u Slatini je organizirana književna večer pod nazivom „Kovčežić radosti“, a našu su školu predstavile Monika, Mia i Mateja sa svojom učiteljicom Kristinom. Travanj smo zaključili sudjelovanjem na Sajmu cvijeća u Slatini. Sve je bilo puno cvijeća i nasmiješenih lica.

05 SVIBANJ

U nogama i glavama lagano se osjeća zamor. Godina se bliži kraju, praznici su sve bliže. Ipak, imamo još puno stvari odraditi. Učenici su izrađivali čestitke za

svoje majke koje su im uručili za Majčin dan. Ponekad su nam prijatelji predaleko da bismo ih posjetili, ali zato imamo tehnologiju. Zato se naša eTwinning ekipa putem videokonferencije čula i vidjela s OŠ Lovas i predstavnicima njihove škole. Za Annu Frank čuli su svi. Učenici 8. razreda u Slatini su posjetili izložbu o njezinom životu koja je obišla već četrdesetak zemalja. Slatinu su posjetili i učenici razredne nastave i pogledali film „Knjiga o džungli“. Učenice su šestog razreda, Ivona i Anamarija, unatoč kraju škole bile jako vrijedne te su osvojile nagradu za 3. i 4. mjesto u likovnom natječaju „Glagoljica u dječjem oku i srcu: Iserlohn – Rim – Molize – Zagreb 2016.“

Bravo, cure! Kao rezultat višemjesečnog rada učenica naše škole te Zavičajnog muzeja Slatina i Foto-video kluba Slatina, otvorena je izložba fotografija pod nazivom „Windows to the past - Prozori u prošlost“, što je još jedan dokaz kvalitetnog rada i uloženog truda učitelja i učenika naše škole. Škola se bliži kraju, kiše prestaju, a sunce sja sve jače. Vrijeme je za odmor. Čitamo se nagodinu!

Darko Samardžić, pedagog

A SAD MALO OPŠIRNIJE

OBITELJSKI VIŠEBOJ

Zanimljivim igrama obiteljskog višeboja u našoj je školi ovoga svibnja obilježen Međunarodni dan obitelji. Vrijeme je bilo izvrsno – sunčano i toplo, a biometeorološke prilike povoljne za druženje i dobru zabavu. Mjesto radnje: školsko igralište. Sudionici su bili tate, mame i njihova djeca (učenici naše škole), a sve se odvijalo pod

budnim okom naših učiteljica razredne nastave te organizatora događaja, vjeroučitelja Đore. Popodne je bilo vrlo aktivno: nakon roditeljskih sastanaka, roditelji i djeca odmjerili su

svoju fizičku snagu i spretnost. Višeboj je organiziran u nekoliko kategorija: mame su nosile ping-pong loptice na žlici, nosile svoje mališane na leđima, a valjalo je pokazati i kulinarско znanje tražeći rješenje na zagonetna pitanja s temom kuhanja. Tate su se borili s djecom u košarci, nogometu te natjecali u vožnji „ljudskih tačaka“. Dodatan izazov predstavljalo je i jedenje višeće jabuke, a posebno je zanimljivo i napeto bilo kada su se mame borile protiv tata u igri graničara. Iako su im zaprijetile da neće kuhati čitav

tjedan, muška se strana nije dala uplašiti i „pomela“ je svoju ljepšu polovicu. U nogometnom natjecanju učenici su se gorljivo

borili protiv očeva, ali rezultat je ipak bio miroljubiv, 4 : 4. Mame su također odigrale susret protiv svojih djevojčica, no iako na mladima svijet ostaje, mame su dokazale da još nisu „za otpis“ pa su iskustvo i spretnost i ovdje pobijedili. Smijeha i dobre zabave nije nedostajalo pa se nadamo da ćemo se i nagodinu družiti, a do tada: trenirajte i vježbajte obiteljski, kako biste bili spremni za nove izazove koje vam spremamo!

Dora Đorđević, vjeroučitelj

PROMIJENIMO SVIJET – POŠTUJMO LJUDSKA PRAVA!

Povodom obilježavanja Dana ljudskih prava kojemu pripada dan 10. prosinca, učenici-članovi novinarsko-literarne družine sa svojom su voditeljicom i nastavnicom hrvatskoga jezika izradili materijale i uredili školski pano na temu ljudskih prava i kršenja istih.

Učenici su tijekom 2 sata svoje izvannastavne aktivnosti proučavali što su ljudska prava, na koji način i u kojim ih se prilikama krši te su naveli likove iz pročitanih književnih djela domaće i svjetske književnosti čija se prava krše, poput, primjerice, Janice („Breza“), Parvane („Djevojčica iz Afganistana“), Anne Frank („Dnevnik Anne Frank“) i drugih. Učenici su na papiriće u boji ispisivali na što sve ljudi imaju pravo, a svoje su „zakone“ potkrijepili poznatijim i manje poznatim izrekama o slobodi, ljubavi, imovini, obrazovanju, prijateljstvu, obitelji, sreći i ostalim materijalnim i nematerijalnim stvarima koje cijenimo. Prije svega cijenimo život i slobodu, za što smo zajednički zaključili da su osnovna ljudska prava.

Učenici su na papiriće u boji ispisivali na što sve ljudi imaju pravo, a svoje su „zakone“ potkrijepili poznatijim i manje poznatim izrekama o slobodi, ljubavi, imovini, obrazovanju, prijateljstvu, obitelji, sreći i ostalim materijalnim i nematerijalnim stvarima koje cijenimo. Prije svega cijenimo život i slobodu, za što smo zajednički zaključili da su osnovna ljudska prava.

Za kraj poručujemo: „Nikad ne sumnjajte da mala grupa predanih ljudi može promijeniti svijet; uistinu, to je jedino što ga je ikada promijenilo!“ (Margaret Mead)

Marta Juršik, 7. razred

ELENINE PITALICE

Na ovogodišnjem natječaju Hrvatskih voda „Najmlađi za vode Hrvatske 2015.-2016.“, na koji su se prijavile 143 osnovne škole diljem Hrvatske s ukupno 204 prijavljena rada u raznim kategorijama, nagradu za najbolju pjesmu osvojila je Elena Koleno, učenica 6. razreda OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica. Cilj natječaja usmjeren je na edukaciju učenika koji će raznim projektima i aktivnostima dodatno obogatiti znanje i razumijevanje važnosti utjecaja čovjeka na okoliš i prirodu.

Za svoj rad „Mokre pitalice“ Elena je u Zagrebu, na svečanoj sjednici povodom obilježavanja 140 godina djelovanja Hrvatskih voda i Svjetskog dana voda 22. ožujka, primila priznanje od strane generalnog direktora Hrvatskih voda Ivice Plišića, te je nagrađena bogatim istraživačkim i edukativnim kompletom. Svi radovi, među kojima i Elenin, predstavljen je u izložbenom prostoru zgrade Hrvatskih voda u Zagrebu, od ožujka do svibnja 2016. godine. Elena je izjavila kako je izuzetno ponosna što je izabrana da predstavi našu malu školu te je ovo iskustvo za nju bilo nezaboravno.

Elenin rad možete pročitati u nastavku:

Mokre pitalice

*Na svijetu nema važnije stvari,
Sve drugo su samo „sporedne stvari“!
Napitak taj ne izlazi iz mode.
Života na Zemlji nema bez _____!*

*Ta tvar je bez mirisa, okusa i boje,
Prava je blagodat za tijelo tvoje.
Nju često piješ, u njoj se kupiš,
Ponekad po njoj bosonog stupaš.
Njoj: „Svaka čast!“ i „Kapa do poda!“
Ta bistra tvar zove se _____!*

*Na izvoru bistrom ona se rodi,
Piješ ju rado u svakoj zgodi.
Ona se kreće, skače, al' ne hoda.
Njeno ime je naravno _____!*

Elena Koleno, 6. r.

DAN RUŽIČASTIH MAJICA

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u veljači. Svjesni činjenice da je nasilje, bilo kojeg oblika, svakodnevno prisutno u svim okruženjima, odlučili smo kao škola reagirati i pomoći u razumijevanju i prihvaćanju različitosti koje nas okružuju. Mjesec dana

ranije učenici su se pripremali za ovaj dan i spremno ga dočekali. Svi učenici 5. - 8. razreda obukli su ružičaste majice i

time pokazali drugima da smo i mi protiv vršnjačkog nasilja. Posebno su pohvaljene učenice 8. razreda, koje, ne samo da su obukle ružičasto, već su na vlastitu inicijativu kupile prigodnu majicu s natpisom. Osim lijepog druženja i razgovora o toj bitnoj temi, iznenađeni smo posjetom kontakt-

policajaca PP Slatina, gospodina Ž. Lukačeka i S. Srednoselca, koji su održali predavanje o nasilju među mladima te dali nekoliko savjeta kako izbjeći sukobe i najbolje postupati u konfliktnim situacijama.

Ksenija Vujić, učiteljica kemije

A SAD MALO OPŠIRNIJE

TOPLIJA ŠKOLA ZA VESELIJE ĐAKE

Nakon mnogo godina borbe s hladnoćom, vjetrom i kišom, prosinac

prošle godine konačno nam je donio toplo vrijeme! Toplo nam je bilo oko srca vidjevši da započinju radovi na obnovi staroga dijela matične školske zgrade. Početkom 2015. godine škola je, uz pomoć Razvojne agencije VIDRA i Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu,

šport i tehničku kulturu Virovitičko-podravске županije prijavila projekt pod nazivom „Povećanje energetske učinkovitosti u postojećoj nestambenoj zgradi obnovom fasade, izmjenom vanjske stolarije i stropa prema negrijanom tavanu“, koji je odobren u lipnju prošle godine.

Radovi su uključivali rekonstrukciju fasade i stolarije, a izvela ih je tvrtka „Bilić d.o.o.“ iz Slatine. Od investicije vrijedne ukupno 292.782,65 kn, 40% sufinancira FZOEU, a ostatak Virovitičko-podravska

županija i Općina Nova Bukovica. Cilj je projekata vezanih uz energetska obnova kroz rekonstrukciju elektroinstalacija,

zamjenu rasvjetnih tijela te poboljšanje toplinske zaštite ovojnice (fasade) školskih zgrada osigurati uvjete za smanjenje utroška energije i štetnih emisija CO2. Nakon dovršenih radova i postavljanja nove stolarije te završene fasade, s radošću možemo zaključiti kako je naša škola sada puno ljepša, ali i toplija te ugodnija učenicima i djelatnicima za rad i svakodnevne izazove. Zahvaljujemo svima koji su nam to omogućili!

Veronika Brzica, 7. r.

KOSA LJUBAVI

Učenice naše škole donirale su svoju kosu u humanitarnoj akciji „Kosa ljubavi“ koja se održala u holu slatinske srednje škole. Ravnatelj Gradskog društva Crvenog križa Slatina, Vlatko Jelenčić, pozvao je sve osnovne i srednje škole,

kao i građane Slatine, da se uključe u ovu humanitarnu akciju kojoj je cilj u cijeloj Hrvatskoj skupljati kosu

za izradu vlasulja namijenjenih djeci i odraslima oboljelim od malignih i autoimunih bolesti. Kosu su donirali učenici osnovnih i srednjih škola iz Mikleuša, Čađavice, Nove Bukovice, Slatine i Voćina. Akciji se odazvalo više od 150 donatorica, čijim će uzorcima kose, uz već prije prikupljene uzorke koje su skupile slatinske frizerke, koje su danas bile i glavne provoditeljice akcije, biti napravljeno približno 12 perika. Za svoje humano djelo zahvalnicu je dobilo šest učenica i jedna učiteljica naše škole: **učenice Elena Koleno, Ana Podboj, Ana Takač, Ivona Kojić, Leona Kordi i Maja Mary Šterl te učiteljica Marina Kordi.**

Smjehomicin -

Svjetski dan smijeha ove smo godine obilježili u objema školama: matičnoj i područnoj. 11. siječnja, početkom nove kalendarske godine, započela je i nastava drugog obrazovnog razdoblja pa je i to bio odličan povod za veselje: ponovni susret nakon

poduljeg zimskog učeničkog odmora. Dan je, nakon prepričavanja doživljaja sa zimskih praznika, u cijelosti bio obilježen veselim anegdotama i školskoj atmosferi primjerenim vicevima, a učenici su zajedno odgledali i nekoliko kratkih i duhovitih filmova iz crtane serije o profesoru Baltazaru ili, pak, ulomak iz filmova C. Chaplina.

Smijeh su potom istraživali, glumili, pjevali u zadanim ritmičkim obrascima, crtali, dočaravali pokretima tijela ... To uistinu nije bio uobičajen nastavni dan!

ČVRST I ODLUČAN, ALI PUN LJUBAVI

„Dragi moj tata, sretan ti Dan očeva!“ – odzvanjalo je našom školom u petak, 18. ožujka. Učenici 3. razreda pripremili su se za poseban roditeljski sastanak upućen samo očevima. Taj važan dan

odlučili su oživjeti i pokazati svoju zahvalnost primjeru koji je duboko ucrtan u njihov lik. Otac je čvrst i odlučan oslonac, ali ipak pun ljubavi i razumijevanja za dječje srce. Na satu likovne kulture učenici su pomno crtali portret svoga oca, a slikovnica, razgovori, druženje, igre i zajedničke

aktivnosti očeva i sinova razveselili su svakog tatu, ali i sina. Slikalo se i pisalo svašta:

što će sin biti kad naraste, za što je sve zahvalan ocu i koliko ga voli... Slikovnice skrivaju mnoge tajne, poznate samo tatama. Pisale su se i čestitke, a spremni su bili i pokloni. Tako je ovaj jedinstven roditeljski završio sretno, bez iznimke! Učenici PŠ Miljevci također su na satu engleskoga jezika obilježili ovaj dan izrađujući čestitke za svoje očeve, koje su, prikladno, imale oblik košulje s kravatom. No, uz to, obvezan je bio tekst napisan na engleskom, za koji svatko jako dobro zna što znači: I love you, daddy!

*Marija Peček, učiteljica RN i
Nadin Cuca, učiteljica EJ*

BOŽIČNA ČAROLIJA

Zvončići, zvončići... orilo se Novom Bukovicom, sa središtem zbivanja u Domu kulture, kada su učenici naše škole sudjelovali u još jednoj božićnoj priredbi. Svečanost je započela u 17 sati, dana 21., prekrasnog mjeseca prosinca 2015. godine. Nakon što smo se svi okupili i zauzeli svoja mjesta, priredba je počela. Božićni ugođaj pojačali su naši predškolci pjesmom „Zvončići“. Naravno, bilo je tu i brojnih drugih

pjesmama i plesovima. Lijepom koreografijom i pjesmom nastupili su učenici 4. r. Uslijedile su božićne čestitke na slovačkom jeziku, a prvašići su pjesmom

i pokretom dočarali let pahuljica. Mali zbor otpjevao je dvije pjesme, a učenici slovačkoga jezika upozorili su nas na štetnost gledanja

izvođača, pa je tako publika uživala u predstavama,

neprijemljenih filmova. Maleni anđeli vjeronaučne skupine pjevali su klasične božićne pjesme, dok su sedmaši muzicirali šalicama. Za sam kraj mogli smo uživati u izvedbi naših tamburaša. Na ulazu u Dom kulture,

gledatelji, kao i sami izvođači, mogli su kupiti razne ukrase i rukotvorine učenika naše škole koje su izrađivali protekla tri mjeseca. Nakon završetka priredbe, uputili smo se svojim kućama, još uvijek pjevajući zarazne božićne melodije koje smo čuli maloprije.

Marijan Škrnički, 8. r.

lijek za sve!

Čak su i matematički sadržaji obilovali smiješnim zgodama i humorističnim računskim pričama. Činilo nam se da bi i preostali dani ove školske godine trebali baš tako izgledati! Jer, svi teški zadatci "upakirani u zabavne i šaljive omote" postaju u trenu "probavljiviji", a metodički stručnjaci tvrde već jako dugo kako su tako usvojena znanja i ubuduće trajnija i upotrebljivija.

Kažu da je smijeh gimnastika duše, a naši mališani, obzirom da su to osobno provjerili, preporučuju i vama da što češće prakticirate ovu vrstu gimnastike! Stoga, razbudite svoje tijelo više puta na dan ljekovitim smijehom i posegnite što češće za čudesnim SMJEHOMICINOM, lijekom koji bez straha možete uzimati u neograničenim dozama. Naime, uslijed njegove uporabe, do sada još nisu zabilježene nikakve štetne nuspojave!

A k tomu je još potpuno besplatan!

Jasminka Stošić, učiteljica RN

A SAD MALO OPŠIRNIJE

VEČER LJUBAVI PRVI PUTA U NAŠOJ ŠKOLI

Slavljenje ljubavi nije rezervirano samo za veljaču. Ovaj plemeniti osjećaj koji pokreće svijet, a posebno naše šestaše, zaslužio je posebnu večer i u vrijeme proljetnog buđenja. Tako su, za posebno svečanu priredbu

održanu u školi pod nazivom „Večer ljubavi“, mjesec dana, marljivo i iz ljubavi za svoje goste, vježbali učenici 6. razreda uz vodstvo i pomoć učiteljice hrvatskoga jezika Božice Filipović Veg. Svojim su brojnim gostima tijekom večeri poručili kako u današnjem užurbanom životu treba naći vremena za opuštanje i uživanje u smijehu, pjesmi i plesu pa su upravo za njih sastavili program kreiran od ljubavnih pjesama, plesova te romantičnih i vedrih glazbenih točaka. Večer je započela pozdravom voditeljica. Zatim je uslijedila plesna koreografija

na pjesmu „Čarolija“, a ulogu Semente preuzela je naša „slavujica“ Ivona. Učenici su kazivali ljubavne stihove najpoznatijih hrvatskih književnika koje su sami izabrali, ali i ljubavne pjesme koje su sami napisali. Dvije suvremene, vesele i brze koreografije na pjesme pod nazivom „Love me, love me“ i „On the floor“ (doslovno!), razveselile su svakog u publici. „Večer ljubavi“ bila je prekrasan kolaž pjesme, plesa, recitacija i dobrih vibracija. Ponosni roditelji, ravnateljica, učitelji i djelatnici škole, vesela i razdragana publika pozdravljala je svakog učenika posebno toplim pljeskom, a osmijeh je bio zrcalo njihova punog srca. Zadovoljni šestaši zahvalili su svima na dolasku, pomoći i podršci te za kraj poručili:

- Sjetimo se čari djetinjstva i stvari u kojima se uživa iskreno i bez ružnih riječi.
- Sjetimo se što je druženje s prijateljima, a ne s računalima.
- Sjetimo se kako je lijepo čuti mamino i tatino „Volim te!“ ili „Bravo, dijete moje!“
- Sjetimo se pogleda i punog srca koje kuca u grlu kad gledamo uspjeh svoje djece.
- Sjetimo se vidjeti dobro u svakom čovjeku, a ne samo ono loše.
- Sjetimo se voljeti!

Lareta Žubrinić, ravnateljica

PREDLOŽENI ZA DRŽAVNU RAZINU LIDRANA

Nakon uspješno provedenog školskog natjecanja za ovogodišnju smotru LiDraNo, na kojem je tročlano povjerenstvo između pristiglih radova izabralo literarni rad učenika 8. razreda, Marijana Škrničkog, u ožujku smo ponosno predstavljali svoju školu na županijskoj razini, u Virovitici. Iako smo znali da je prijavljeni literarni rad zaista kvalitetan i dobar, jako smo se iznenadili saznajući da je baš Marijanov rad predložen za državnu razinu smotre. Marijan je dobio same pohvale, a što o svemu toga dana kaže i kako izgleda rad koji je oduševio žiri, možete pročitati u nastavku.

Ovogodišnji ću LiDraNo zasigurno pamti. Drugi sam puta sudjelovao na županijskom LiDraNu, ali prvi sam put ostvario značajan uspjeh na istom. Na LiDraNu mi se sve svidjelo. Škola domaćin nas je sve lijepo ugostila, pripremila odličnu hranu i svi su bili vrlo prijateljski raspoloženi. Očekivanja mi nisu bila velika, ponajviše zato što prvi put nisam postigao uspjeh, ali zato je ovogodišnji uspjeh bio predivno iznenađenje. Rezultatom sam i više nego zadovoljan, iz razloga što nisam pisao zbog natjecanja ili nagrada, već iz srca, jer sve što sam napisao stvarno i mislim. Ovim putem bih volio poručiti svima koji literarno stvaraju da svoje radove pokažu nekom stručnom jer ohrabrenje može puno utjecati na daljnji rad. Nikada ne znate, možda u svakome od nas čuči budući književnik.

Marijan Škrnički, 8. r.

SANJANJE OTVORENIH OČIJU

„Gdje god bila, ako imam knjigu uz sebe, imam i mjesto gdje mogu otići i biti sretna.“
(J. K. Rowling)

Ah, te knjige! Te prekrasne, svilene, dragocjene knjige! Suhe stranice žućkaste boje, crna slova koja skrivaju mudrost i životne priče. Nepojmljivo je da mnogi ne vole to lisnato zlato i čitanje općenito. Slažem se s citatom koji kaže da tko ne voli čitati još nije pronašao pravu knjigu. Čitati je kao gledati televiziju u svojoj glavi. I bolje! To je samo vaš svijet! Taj prostor, ti likovi, plod su vaše mašte. Oni su jedinstveni za svakoga od nas ponaosob.

Ljetos sam pronašao prečac zanimljiviji od „pukog čitanja“: ako, ali samo ako se dovoljno udubite, crna se slova razmaknu i otkriju prolaz u Svijet Knjige. I sâm sam nekoliko puta ušao. Naravno, u nj ne možete ući svaki put kada otvorite knjigu. Knjiga mora biti posebna, a vaša mašta bezgranična. Neobična povezanost koja vas prožima gotovo je opipljiva, a tijelom vam struje impulsi od kojih prelazite u polusvjesno stanje uma.

Dogodilo se to kada sam čitao prvu knjigu „Harry Potter“. Gozba za Noć vještica opisivana je na uistinu lijep način, prepun detalja. Obično bih takva opisivanja preletio s napola „pohvatanim“ detaljima i nastavio, no tad sam zastao i naporno zamišljao prizor. Otvorivši oči, ugledah kako se slova razmiču, bježe sa središta stranice i tvore starinski luk, poput onih na ulazu u vrtove vlastelinskih obitelji. No, ovaj je bio načinjen od slova, ne od ruža. Nakon što se u potpunosti oblikovao, cijelu mu je površinu obavila tekućina sedefastog odsjaja. Začuden, pokušao sam dotaknuti čudnu tvar. Bila je hladna, no beskrajno nježna. Uronivši prste u knjigu, nisam ih ugledao na drugoj strani. Zatim sam uronio i glavu i osjetio kako mi noge napuštaju tlo. Padao sam strelovitom brzinom, a onda naglo usporio i nježno dotakao pod. Kameni pod. Točno kakvim sam ga zamišljao u Hogwartsu.

Nakon kratkog razgledanja ustanovih da jesam u Hogwartsu. I bilo je prekrasno! Baš kako je opisano u knjizi. Znao sam da je sve upravo tako zamislila i spisateljica. Vidio sam ih sve: i Harryja, i Rona, i Hermione. Sve likove, sve događaje... No, oni nisu vidjeli mene. Ništa nisam mogao dotaknuti. Ruka bi mi samo prošla kroz hranu, predmete ili namještaj. Znaite, ako pisac preskoči nekoliko dana, tjedana ili mjeseci u priči, ni vi ih ne proživljavate, već se pojavite samo u događajima opisanim u knjizi.

Nedugo zatim likovi su se rasplinuli. Vidio sam samo bjelinu oko sebe. Znao sam da je priča gotova, ali i što učiniti. Poskočih i osjetih silu koja me vukla gore. Poput bestežinskog stanja. Ispao sam iz knjige i sletio na krevet. Osjećaj je bio neopisiv.

Od toga dana knjiga mi je najbolji prijatelj. Čitam svakodnevno, a ponekad i uđem u Svijet Knjige. Tako knjigu proživljavam, ne samo čitam. Čitanje nije obveza, već privilegija, nešto čemu se rado vraćate. Vodi vas u svijet koji je samo vaš, u kojem sanjate otvorenih očiju.

Marijan Škrnički, 8. r.

OD TESLE DO SUVREMENE UMJETNOSTI

Učenici viših razreda umjesto redovne nastave imali su nešto drukčiji školski dan – terensku nastavu ispunjenu brojnim zanimljivim sadržajima. U

listopadu prošle godine posjetili su grad Slatinu i njezine znamenitosti. Čim su stigli, uputili su se ka Gradskoj knjižnici i čitaonici Slatina, gdje je ravnateljica Ana Knežević pokazala što se sve može raditi i posuđivati u knjižnici. Bilo je to u vrijeme Mjeseca hrvatske knjige (koji je bio u znaku svjetlosti) pa je naša Lea Dorčak ponešto pročitala o poznatim izumiteljima – Nikoli Tesli i

T. A. Edisonu. Antonia Barbara Brzica čitala je ulomak knjige „Kronike iz Narnije: Kraljević Kaspijan“ te se zatim pogledao isječak istoimenog filma. Nekoliko se učenika natjecalo i u online Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja. Zatim je bio red posjetiti POU Slatina radi kazališne predstave „Ljubav ili smrt“ zagrebačkog kazališta „Smješko“. Predstava je naprosto oduševila sve prisutne! Nakon predstave, uputili smo se u razgledavanje znamenitosti grada. Učenici petog i šestog razreda posjetili su crkvu sv. Josipa, u kojoj ih je srdačno

ŠKOLARCI

Dan kruha obilježen je u našoj školi na jestiv, mirisan, poučan, koristan, slatkorječiv i „slanopeciv“ način. Cijela mirisna bajka počela je u najmirisnijoj prostoriji naše škole, u kuhinji; a glavne uloge imali su kuharica Ivana i učenici područne i matične škole od 1. do 4. razreda. Aktivne su bile i sporedne uloge učiteljica, koje su zamislile cijeli tijek ove divne bajke. Na samom početku, kuharica je pred učenicima zamijesila tijesto, pomno opisujući svaki korak pripreme. Tako pomiješano brašno, kvasac, vodu i jaje – sada tijesto, kuharica

je pokrila krpom i ostavila da se diže, a mi smo otišli na nastavu. Na nastavi je bajka proširena raznim tekstovima i pjesmicama o svima potrebnom nam kruhu. Nakon jednog školskog sata vratili

smo se u kuhinju. Zadovoljni učenici sjeli su za stol blagujući toplu pečenu pizzu. Tako nahranjeni i nasmiješeni pitali su se što sad, iako su na sebi imali radnu odjeću, čiste ruke, nasmiješena lica i dobru volju! Kuharica na pošten način dijeli tijesto, dok mali pekari čekaju. Brašno i tijesto stigli su na stol na kojem vrijedne ruke počinju mijesiti tijesto. Šutnja je vladala u kuhinji jer je svaki učenik zamišljen mijesio i pitao se kakvo će pecivo napraviti, možda kiflu, pereg, slanac... Tijesto se mijesilo, valjalo, motalo, plelo i oblikovalo u svakakve oblike, a talenti su se otkrivali. Tijesto je mijenjalo oblike. Motalo se i pretvaralo u srca, pletenice, jabuke, kiflice, vaze... Zatim je pecivo stavljeno u tepsiju i dok mi odlazimo u učionice, pecivo putuje u pećnicu. Iako vrijedni, učenici su bili pomalo nestrpljivi očekujući svoj uradak. A ta slana svježna peciva bila su tako slatka baš zbog toga što su, osim brašna, umijesili i veliku mjericu ljubavi.

Marija Peček, učiteljica RN

PEKAR(C)!!

O svom su doživljaju napisali:

Te kišne srijede, kada smo ušli u razred, učiteljica nam je rekla

da siđemo u kuhinju. Uzbudeno smo sišli. Kada smo se svi okupili, kuharica nam je pokazala kako se pravi kruh. Kasnije smo se i mi u tome okušali. To je izgledalo ovako: prvo smo podlogu posipali brašnom pa smo na to razvaljali tijesto. Sljedeći su na redu bili oblici. Bilo je tu raznih oblika: od srca do pletenica pa čak i jabuka. Nakon što smo završili s pravljenjem oblika, vratili smo se nastavi čekajući da se naši proizvodi ispeku. Onda je došao taj željno iščekivani trenutak. Učiteljica je ušla u razred noseći naše mirisne kruščiće. Izgledali su prekrasno, a okus im je bio stvarno dobar. Još i bolji zato što smo ih sami napravili. S nama su bili i učenici iz Miljevaca kojima je ovaj dan, kao i nama, ostao u pamćenju. Svi smo se odlično zabavili i ponešto naučili.

Marija i Kristijan Škrnički, 2. r.

dočekaio župnik Dragan Hrgić. Sedmaši su posjetili prostor Radija Slatine te uz pomoć Roberta Turkalja i Elvisa Markovića mogli isprobavati

tehniku i pričati u eteru. Ispunili su i glazbenu želju najavivši slušateljima kako je to želja učenika 7. r. naše škole. Učenici 8. r. posjetili su Gradsko društvo Crvenog križa, gdje ih je ravnatelj V. Jelenčić upoznao s radom

ove humanitarne organizacije, vremenu i načinu nastanka iste te načinu priključenja volonterskom radu. Žurnim se korakom, zatim, hrlilo prema Zavičajnom muzeju Slatina, gdje je Kornelija Krpačić govorila o postavljenoj izložbi antologijskih plakata Muzeja suvremene umjetnosti, potpuno novu za nas. Zahvalni svim našim domaćinima i

puni znanja i lijepih dojmova, vratili smo se u Novu Bukovicu uz pohvale ravnateljice za izuzetno dobro ponašanje.

Veronika Brzica (7. r.), Marija Grdić (6. r.) i Marijan Škrnički (8. r.)

ETWINNING PROJEKTI NAŠE ŠKOLE

Ove godine naša škola nije sudjelovala tek u jednom projektu, već u nekoliko njih, i to na europskoj razini. Naime, priključili smo se eTwinning projektima kako bismo, istražujući što nam se sve nudi diljem Europe i upoznavajući svoje partnere, ponudili bogatu maštu i kreativnost kojom raspolažemo, znanje i umijeće snalaženja u raznim izazovima i svaki puta, naravno, nešto novo naučili i podijelili sa školama koje rade na istom projektu, ali na sebi svojstven način. Čovjek uči dok je živ, a naši učenici naučili su ove godine mnoštvo novoga sudjelujući u sljedećim projektima tijekom godine:

Windows to the past

Ovo je vrlo zanimljiv i nevjerojatan umjetnički foto-projekt u kojemu

su učenici razvijanjem umjetničke i digitalne kompetencije preklapili stare fotografije s novima, fotografiranim na istim mjestima. U projektu su sudjelovale mnoge europske škole iz npr. Slovačke, Grčke, Poljske, Latvije i Hrvatske. Učenici su prvo trebali upoznati kulturno i povijesno značajna mjesta i ustanove proučavanjem lokalne povijesti i prikupljanjem starih

crno-bijelih fotografija s tih lokacija. Naš tim koji su činile Lucija Podolski, Iris Penov, Marta Juršik, Elena Koleno,

Patricija Križetić i Anamarija Bilavčić uz voditeljicu Laretu Žubrinčić istražio je školsku spomenicu i obiteljske fotoalbume, a mnoge fotografije dobile su na korištenje od Zavičajnog muzeja Slatina i Željka Felbara. Također je projektu pomoć i podršku pružio i Foto-video klub Slatina. Nakon što su se fotografije prošlosti i sadašnjosti iskombinirale u jednoj fotografiji i tako dobili **prozor u prošlost**, održale su se i izložbe. Izložba naših fotografija održala se 18. svibnja 2016. u Zavičajnom muzeju Slatina povodom Međunarodnog dana muzeja.

Let's Revive Legends – Let's Explore Europe

Ovo je projekt koji su osmislili i pokrenuli učitelji naše škole s ciljem upoznavanja i promocije predivnog Ružica grada kraj Orahovice, ali i radi upoznavanja poznatih legendi i utvrda ostalih europskih zemalja. Projektu su se pridružile Poljska, Slovenija, Makedonija, Litva i Turska. Martina Grundler Hrala, učiteljica povijesti uz učiteljicu hrvatskoga jezika Božicu Filipović Veg, knjižničarku Evu Turza Mitrović, učiteljice razredne nastave Kristinu Pintarić i Mariju Peček te učitelja informatike Vladimira

Bićanića tijekom cijele školske godine realizirali su razne aktivnosti, kao što su: izrada projektnog bloga, terenska nastava na Ružicu grad, upoznavanje srednjovjekovlja kao povijesnog razdoblja, istraživanje povijesnih izvora i legendi o Ružicu gradu, izrada makete Ružice grada, crtanje stripa, osmišljavanje legendi o nazivu svog mjesta, srednjovjekovni maskenbal, viteški turnir vitezova 3. razreda, lutkarske predstave s dramatizacijom legendi i još puno toga. Ovaj zanimljiv

i poučan projekt završio je velikim viteškim turnirom pravih vitezova iz

Reda vitezova Ružice grada!

Mislim zeleno, čuvam Zemlju

Povodom Dana planeta Zemlja, eko sekcija CvrčEKO koju sačinjavaju učenici PŠ Miljevci uključila se u projekt „Mislim zeleno, čuvam Zemlju“. U sklopu tog

projekta odrađeno je nekoliko radionica. Učenici su naučili reciklirati papir te su svojim vrijednim ručicama od tog recikliranog papira izradili prekrasne zdjelice. Osim toga, taj su dan naučili i važnost obnovljivih izvora energije te su od kutija Kraš ekspres i boca od mlijeka izradili prekrasne vjetrenjače. Idućeg dana priključile su nam se i vrijedne

mame te pomogle od starih traper hlača i dodatnih ukrasnih materijala izraditi predivne torbe. Ujedno su toga dana, kao zahvalu svojim mamama na velikoj pomoći, CvrčEKOvci ponovno od recikliranog papira izradili okvire za fotografije koje su, nakon što su se osušili, ukrali upravo za svoje mame.

Na sam Dan planeta Zemlja uključili su se u akciju Zelena čistka skupljajući stari papir, baterije, čepove i plastične boce. Uz to se ukrašavalo i školsko dvorište te se recikliranjem, odnosno bojanjem starih automobilskih guma dobilo prekrasne cvjetnjake za sadnju ukrasnog bilja.

Nature keepers

Realizacijom projektnih aktivnosti „Čuvari prirode“, djeca su razvijala i unaprjeđivala ekološku svijest i shvatila važnost zaštite okoliša, recikliranja i čišćenja okoliša u kojem žive. Djeca vrtičke i osnovnoškolske dobi iz Srbije, Rumunjske, Grčke, Turske,

Slovačke i Hrvatske predstavili su svoja prirodna okruženja i sadržaje koji su važni za razvoj ekološke i praktične aktivnosti u vrtićima, školama i lokalnim zajednicama.

Na ovom je projektu radila učiteljica biologije i prirode Marija Majer, koja

je sa svojim učenicima mnogim aktivnostima i radionicama obilježila važnije ekološke datume (Mala škola recikliranja plastike, sadnja nevena, Svjetski dan voda, Svjetski dan zdravlja, Dan planete Zemlje i dr.).

20 dana dobrote

U mjesecu darivanja, PŠ Miljevci uključila se u projekt pod nazivom „20

dana dobrote“. Autorica je ovog projekta učiteljica Sandra Vuk iz Zagreba, a njoj se pridružilo 79 učitelja iz raznih škola iz Srbije, Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Cilj projekta bio je probuditi u učenicima ljubav i dobrotu te osvijestiti

važnost međusobnog pomaganja i osjećaja solidarnosti prema onima kojima je to potrebno i koji su usamljeni u dane adventa. Učiteljice Maja Kanđera, Jasminka Stošić, Marina Kordi i Nadin Cuca vodile su svoje učenike kroz 20 zanimljivih aktivnosti tijekom 20 školskih dana do Božića. Neke od njih su: pisanje pozitivne poruke prijatelju i članovima obitelji, uživanje u ulogu svetog Nikole kako bi činili dobra djela svima oko sebe, usluživanje bolesnih i starijih, hranjenje ptičica, nasmijavanje učiteljica, darovanje svojih dragih igraćaka siromašnoj djeci te pečenje medenjaka za prijateljske škole.

Ovim projektom kod učenika se razvio volonterizam, želja za darivanjem, želja za činjenjem malih žrtava te učenička percepcija uočavanja potrebitosti u svojoj bližoj sredini. Usto su postali i aktivni članovi lokalne zajednice. Projekt je doprinio tome da su učenici postali ispunjeniji, zadovoljniji i bogatiji za još jedno lijepo iskustvo.

100. dan škole

Učenici PŠ Miljevci (već drugu godinu za redom!) uključili su se u „100. dan škole“, eTwinning projekt koji je na nacionalnoj razini pokrenula i organizirala Udruga hrvatskih učitelja razredne nastave „Zvono“. Navedeni je projekt među „eTwinnerima“ inače vrlo popularan i omiljen i u svjetskim razmjerima. Stoga je miljevačkim učenicima bilo osobito zadovoljstvo pridružiti se mnogobrojnim sudionicima i uživati i u ovogodišnjim „STOtastičnim“ aktivnostima koje su za njih osmislile

učiteljice Nadin Cuca, Maja Kanđera, Marina Kordi i Jasminka Stošić. U okviru različitih predmetnih sadržaja provedene su sljedeće „igrolike“

aktivnosti:

1. „STO slogova na vrhu jelenjih rogova“ – Hrvatski jezik (voditelj: Jasminka Stošić)
2. „STOmatematika“ – Matematika (voditelj: Marina Kordi)
3. „STOMorje“ – Slovački jezik (voditelj: Maja Kanđera)
4. „Hundred hearts for one hundred day“ – Engleski jezik (voditelj: Nadin Cuca)
5. „Slikamo STOPalima“ – Likovna kultura
6. „Torta od STO slatkih zalogaja“ – Sat razrednog odjela – GOO, proslava s roditeljima.

Učenicima toga dana nisu trebali ni udžbenici ni školske torbe, zabave je bilo napretek, uživali su učeći kroz igru i svi su se na kraju složili da je učinak 100. dana bio STOpostotan! 100. dana naša školska zgrada postala je uistinu osobito mjesto, a niti jedan učenik nije se požalio na glavobolju ili (ne daj, Bože!) bolove u STOmaku. Stoga je „100. dan škole“ izvrstan primjer uvažavanja zahtjeva i potreba učenika rođenih u 21. stoljeću pa sudjelovanje u ovom i sličnim projektima ubuduće toplo preporučujemo i ostalim školama!

Lareta Žubričić, ravnateljica, Jasminka Stošić i Marina Kordi, učiteljice RN, Nadin Cuca, učiteljica eng. jezika

UVJETI ODRŽAVANJA NASTAVE TZK U NAŠOJ ŠKOLI

Kako je naša škola još jedina škola u županiji koja nema dvoranu za nastavu TZK, odlučili smo istražiti kako je raditi u takvim, neadekvatnim uvjetima, što se radi po pitanju izgradnje dvorane te „gdje je zapelo“ nakon što je škola dobila i građevinsku dozvolu za izgradnju iste. Razgovarali smo s učiteljem TZK Hrvojem Kraljikom, ravnateljicom škole Laretom Žubrinčić te načelnikom općine Nova Bukovica, Željkom Venclom. U nastavku pročitajte što smo doznali.

Što o temi kaže učitelj TZK (odgovarao Hrvoje Kraljik, učitelj TZK)

Opišite nam uvjete održavanja nastave tjelesne i zdravstvene kulture.

Nastava se održava u uvjetima koji nisu zadovoljavajući za održavanje nastave TZK, ali u nedostatku istih, nastava se održava tako da učenici sklanjaju klupe i stolice kako bi oslobodili što više prostora za vježbanje te kako bi što bolje usvojili nastavne sadržaje.

Smatrate li da naši učenici nisu ravnopravni s učenicima koji u školi imaju dvoranu?

Apsolutno. Puno toga ne možemo ni raditi zbog nedostatka nastavnih sredstava i pomagala te zbog manjka prostora u kojem održavamo nastavu, ali se isto tako trudimo da sve te nedostatke uklonimo i pokušavamo biti ravnopravni s učenicima i školama koje imaju sportsku dvoranu, što dokazuju i naši uspjesi na županijskim natjecanjima.

Na koji način improvizirate nedostatak opreme neophodne za nastavu?

Kao što vidite, pokušavamo na raznorazne načine kompenzirati nedostatke, počevši od stalaka za skok u vis, stalaka za odbojkašku mrežu, do svakakvih trikova kako nastava ne bi trpjela te kako bi se nastavni sadržaji proveli u cijelosti.

Bojite li se raditi npr. s loptom u učionici jer postoji mogućnost uništavanja školskog inventara?

Naravno, ali svaku nastavnu temu prilagođavam uvjetima u kojima radimo te na taj način maksimalno pazimo na imovinu škole.

Što činite kada neki učenik nenamjerno ošteti opremu ili prostor u kojem radite?

Srećom, takvih slučajeva još nije bilo.

Što bi Vam bilo najpotrebnije od opreme u trenutnom stanju?

Natkriveni prostor većih dimenzija (dvorana). Što se tiče samih nastavnih pomagala, zbog uvjeta u kojima radimo imamo ih dosta, ali još koja lopta, strunjača ili reket dobro bi došao.

Kako djecu kvalitetno pripremiti za natjecanje bez dvorane?

Treba se kvalitetno pripremiti za svaki pojedini sat. Osmisliti nastavna pomagala (npr. stalak za odbojkašku mrežu), improvizirati, biti kreativan te iz djece izvući ono najbolje u danom trenutku.

Pripisujete li slabe rezultate naših učenika na sportskim natjecanjima neadekvatnom prostoru?

Ne bih se složio s vama da imamo slabe rezultate. Zar je 2. mjesto iz odbojke, 2. mjesto na županiji iz stolnog tenisa i 2. mjesto u nogometu slab rezultat? Ali, da bi nam dvorana pomogla da se kvalitetnije pripremimo za natjecanje, u svakom slučaju bi, a onda bi vjerujem i rezultati bili još bolji. I ne zaboravite, mi smo mala škola: imamo svega 120 učenika, a neke veće škole ne mogu se pohvaliti takvim rezultatima.

Događa li se da se neki učenik ozlijedi na Vašem satu i što tada činite?

Hvala Bogu, još se nitko nije ozlijedio, a vjerujem da ni neće.

Što će se promijeniti u Vašem radu i radu Vaših učenika kada škola dobije dvoranu?

U radu se neće ništa bitnije promijeniti, osim što će učenici dobiti više prostora za vježbanje i suvremenija nastavna sredstva i pomagala, više lopti, a vjerujem i više motiva za rad jer će napokon raditi u uvjetima kakve zaslužuju.

Ravnateljica škole o problemu (odgovarala Lareta Žubrinčić, ravnateljica)

Zašto je svakoj školi potrebna dvorana?

Mislim da bi to pitanje možda bilo najbolje postaviti učitelju tjelesne i zdravstvene kulture i učenicima, a ja kao ravnateljica ću reći, naravno, svakoj je školi dvorana potrebna, kako bi se nastava tjelesne i zdravstvene kulture odvijala prema pedagoškim standardima, s obzirom da mi imamo samo veliku učionicu koja je neprikladna za održavanje TZK.

Kojim informacijama raspolazete u vezi gradnje sportske dvorane?

Baš smo danas održali jedan sastanak s ravnateljicom Razvojne agencije Virovitičko-podravske županije, njezinom pomoćnicom i načelnikom općine, te su napravljene prvi dogovori i koraci k izgradnji školske dvorane. Već imamo građevinsku dozvolu za izgradnju školske dvorane. Ona vrijedi do 30. 6. 2017., ali sad se pojavio jedan veliki natječaj na razini fonda regionalnog razvoja, na koji se može javiti općina da bi nominirala projekt dvorane. Upravo sad radimo na tome da se dobro pripremimo za taj natječaj, to jest da prođemo na tom natječaju, gdje nam mogu osigurati sredstva do 8 milijuna kuna. Sve ide u pozitivnom smjeru.

Jesu li Vam se učitelji TZK žalili na uvjete rada?

Naravno da su se žalili, ali uvijek su imali razumijevanja jer i sami znaju da izgradnja jedne sportske dvorane ne ovisi samo o našoj volji i htijenju, nego o velikim financijskim konstrukcijama. Budući da je općina Nova Bukovica manja općina i ima svoj određeni proračun, do sada se nisu našla sredstva za gradnju dvorane. A teško je raditi u ovim uvjetima i potpuno razumijem učitelja tjelesne i zdravstvene kulture koji ima svoj godišnji program i mora ga ispoštivati, a ne može baš onako kako bi htio. Uzmimo ovaj primjer: djevojčice su nam sada prvi puta išle na natjecanje iz odbojke, a što mislite kako su i gdje vježbale? I sad uzmete neke djevojčice koje imaju dvoranu. Naravno da nisu ravnopravne, no svejedno su zauzele visoko 3. mjesto.

Što će se dogoditi ukoliko se dvorana ne počne uskoro graditi?

Nadamo se da se to neće dogoditi. To jest, na temelju ovog što sam maloprije rekla, sve ide svojim tijekom. Mi vjerujemo da će se to riješiti povoljno za nas.

Koje su prednosti sportske dvorane u našoj općini?

Dakle, od sportske dvorane neće profitirati samo učitelj TZK i učenici, nego se dvorana treba maksimalno iskoristiti. To znači da će ona biti dana u

najam za korištenje nogometnim klubovima, nekim drugim sportskim udrugama, za sportska natjecanja i kulturna događanja itd.

Što činite po pitanju što skorije izgradnje dvorane?

Ono što ja mogu kao ravnateljica jest da usko surađujem s načelnikom koji će kao općina prijaviti taj projekt, i s Vidrom, našom razvojnom agencijom. Dostavljam im sve što je potrebno za njihov rad i pomažem oko eventualnih savjeta, ideja koje se tiču nekog pedagoškog standarda, a oni odrađuju financijski dio. O tome se razmišlja i od tog projekta se ne odustaje.

Po Vašem saznanju, postoji li u našoj županiji još neka škola koja nema dvoranu?

Koliko ja znam, postoji jedna škola u Virovitici koja isto nosi ime Vladimira Nazora. Oni su gradska škola i imaju neuvjetnu, staru dvoranu.

Kažnjavate li učenike koji u neadekvatnim uvjetima nastave TZK nenamjerno oštete školski prostor ili imovinu?

Nenamjerno se, naravno, ne kažnjava, a namjerno se kažnjava prema standardima kućnog reda.

Dobivate li ponekad pritužbe roditelja za ozljede djece na satu TZK te uvjete u kojima rade?

Pritužbi na ozljede nije bilo, kao ni ozljeda jer učitelj Hrvoje na to pazi.

Što poručujete svima koji s nestrpljenjem očekuju izgradnju dvorane?

Kaže jedna izreka: „Strpljen-spašen!“ Mi radimo sve što je u našoj moći jer to je jedan veliki projekt, veliki su novci u pitanju, ali, ponavljam, od tog se ne odustaje. Svi vjeruju u to i svi će pomoći koliko god mogu da se dvorana izgradi.

S općinske strane (odgovarao Željko Vencl, načelnik Općine Nova Bukovica)

Možete li nam pojasniti financijske poteškoće s kojima se suočavate kao načelnik općine?

Nemamo nekih većih problema, a kao i svaka općina, imamo financijskih poteškoća. Svi znate da je kriza u cijelome svijetu, EU, pa tako i kod nas, u našoj domovini. Financijski su nam problemi s naplatama po pitanju zakupa poljoprivrednog zemljišta i naplate komunalne naknade. Stanovništvu općine smanjeni su prihodi, a isto tako dosta stanovništva je nezaposleno pa nastaju određeni problemi oko plaćanja poljoprivrednog zemljišta, koji su nositelji poljoprivrednih gospodarstava.

Koliko dugo traje proces izgradnje sportske dvorane u našoj školi?

Proces sportske dvorane, u stvari, nije ni započeo. Ishodovali smo građevinsku dozvolu, s tim da smo se obvezali da nam građevinska dozvola izlazi 30. 6. 2017. Međutim, do tada bismo trebali početi s izgradnjom. Ishodovali smo dozvolu pri vašoj osnovnoj školi, pravo gradnje prenijeli smo na osnivača, na županiju, odnosno na školu. S tim da ćemo vratiti projekt na općinu. Prijavit ćemo se na jedan od natječaja EU, s tim da bismo trebali imati svoja sredstva.

U čemu je problem što naša škola nema sportsku dvoranu?

Problem je u tome što nema puno učenika u školi. Nažalost, svjedoci smo da je učenika iz godine u godinu sve manje. U više smo navrata spominjali da su prije bila dva razredna odjela (a i b) te se nakon toga razredi više nisu odvajali u odjele. U razgovoru s ravnateljicom čuo sam da imate 118 učenika. Kada smo krenuli s dokumentacijom za izgradnju sportske dvorane, broj učenika je bio 148, da bi danas pao na svega 118 učenika. Problem je i u ostalim općinama, broj učenika je sve manji i manji. Naš je interes i želja da se broj stanovnika poveća te da bude puno djece i mladih u općini. Bez obzira na sve, mi od tog projekta nećemo odustati. Nadamo se da će dvorana krenuti u izgradnju do 30. 6. 2017.

Očekujete li pomoć od ministarstva u financiranju dvorane?

Svakako da očekujemo pomoć. Mi ćemo financirati izgradnju dvorane, s tim da će pomoći i županija, a isto tako i fondovi EU.

Kada je planirana izgradnja?

Najkasnije do 30. 6. 2017., kao što sam i rekao, da nam dozvola ne propadne. 400 000 kn nas je koštala građevinska dozvola s naknadom za Hrvatske vode.

Što će se dogoditi ukoliko se s izgradnjom ne počne uskoro?

Neće se dogoditi ništa, jedino smo vezani za građevinsku dozvolu, kako nam ne bi propala.

Hoće li se u tom slučaju uopće graditi ili se definitivno odustaje?

Što se mene tiče, nećemo odustati sigurno. Tog mišljenja je i ravnateljica, a sigurno i vi. I ravnateljica razvojne agencije „Vidra“ iz Virovitice također se izjasnila da su i oni za nastavak projekta.

Možete li nam reći koliko će koštati izgradnja sportske dvorane?

Gotovo 10 milijuna kuna. Javili smo se na natječaj koji sufinancira do 7 milijuna kuna. Takvi su fondovi EU za jedinice lokalne samouprave do milijun eura.

Je li moguće pronaći sponzore za izgradnju?

Sponzore je jako teško naći. Kod takvih projekata se ni ne traži sponzor.

Koje su, prema vašem mišljenju, prednosti posjedovanja sportske dvorane?

Prednosti su da vi kao učenici imate bolji boravak u školi i lakšu nastavu tjelesne i zdravstvene kulture. Isto tako, i naše udruge s područja općine, sportske i kulturne, imale bi adekvatan prostor za razna događanja, proslave i manifestacije.

Što biste poručili učenicima koji dugo i nestrpljivo očekuju adekvatne uvjete TZK?

Poručujem da se još malo strpite i da se nadamo da će ubrzo početi radovi. Mislim da svi to jedva čekamo!

„BUKVICA“ PRVI PUT NA SMOTRI ZADRUGA

Ovog je proljeća u Slatini održana druga Smotra učeničkih zadruga Virovitičko-podravške županije, ali je na njoj naša mlada zadruga „Bukvica“ prvi puta sudjelovala. Naši

su zadrugari, osmaši Marija, Ana i Marijan, uz voditeljicu Draganu, nastavnicu kemije Kseniju i ravnateljicu predstavili našu školu i zadrugu. „Mladi kemičari“ s nastavnicom Ksenijom za tu su prigodu izradili prirodne sapune, a predstavljeni su i rezultati proljetne radionice „Kreiraj-recikliraj“, na kojoj su zainteresirani naučili izraditi ogrlice i broševe od tkanine. Tim smo proizvodima predstavili našu zadrugu na smotri. No, nije bilo dovoljno

samo estetski izložiti proizvode. Svaka je škola morala ukratko predstaviti rad zadruga protekle godine dana te detaljno predstaviti i demonstrirati izradu jednog proizvoda pred komisijom. To uistinu nije bio lak zadatak, ali naši su učenici predstavili svoju školu i zadrugu u najboljem svjetlu.

Nakon smotre ubrzo se „Bukvica“ ponovno predstavila javnosti sudjelujući na Sajmu cvijeća u Slatini.

SLOVACI U MILJEVCIMA

U Hrvatsko-slovačkom domu, Miljevčani su u listopadu prošle godine obilježili 180 godina od dolaska Slovaka u Miljevce. Nakon svete mise, po prvi puta održane u prostoru Doma, gosti su mogli pogledati izložbu starih fotografija, knjiga i predmeta karakterističnih za ovaj kraj. Nakon toga održan je okrugli stol na temu „180 godina od dolaska Slovaka u Miljevce“ tijekom kojeg su gosti saznali nešto više o samim razlozima dolaska Slovaka u Miljevce, točnom vremenu naseljavanja (1835.), važnosti njegovanja slovačkog jezika

i kulturnog identiteta, o slovačkoj knjižnici u Našicama i o planovima Slovačkog centra za kulturu Našice. Na kraju su se predstavile folklorne skupine, koje su kroz pjesmu i ples pokazale da slovačka kultura na ovim prostorima živi, povezuje zajednice i održava identitet lokalnih zajednica. Naravno, u programu su kao gosti i izvođači sudjelovali i učenici naše škole koji pohađaju i nastavu slovačkoga jezika kao izbornog predmeta. Veselimo se ponovnim susretima i sljedećih godina!

Maja Kandera, učiteljica slovačkoga jezika

Na središnjem gradskom parku postavili smo sobno cvijeće koje smo uzgajali tijekom godine (sanseverije, klorofite, žad i kalanhoe), ali i rukotvorine od reciklirane tkanine – prekrasne broševe i ogrlice u obliku cvijeta. Našu su školu predstavljali i „rascvjetani“ učenici PŠ

Miljevci koji su (uz vodstvo svojih učiteljica Jasminke i Marine) nastupili igrokazom autorice J. Stošić te zaradili veliki pljesak brojne publike. Vrijeme nam je pogodovalo pa je dolazilo mnogo ljudi i kupovalo biljke koje smo lijepo upakirali i svakom kupcu uz nju darovali i karticu s pozitivnom misli da mu uljepša dan.

Ana Škrnički, 8. r.

ŽUPNA CRKVA U NOVOM RUHU

Ove je godine i naša župna crkva dobila novo ruho. Naime, završeni su radovi na obnovi tornja te su tim povodom blagoslovljeni „jabuka“ i križ koji su se nalazili na starom tornju. „Jabuka“ je obnovljena i pozlaćena, a u nju je postavljena povelja s informacijama o obnovi. Veliku je ulogu u prikupljanju sredstava za obnovu imao župnik Mario Matijević koji je pojasnio što jabuka sadržava i kako su tekli radovi: „Blagoslovili smo križ koji stavljamo na vrh našega zvonika, a u sam križ, točnije u „jabuku“, stavit ćemo i povelju obnove župne crkve. Naime, pri skidanju križa i kugle pronašli smo povelju o izgradnji crkve u kojoj je pisalo kako je crkva građena, tko su bili limari, tesari, majstori te tko je bio župnik u

to vrijeme. Tako smo i mi na ovaj način željeli obilježiti ovu obnovu. Zapisali smo podatke o obnovi same župne crkve, datum kada je počela, tko su donatori, tko je izvodio radove i povijesne činjenice u kojima se nalazimo.“ Zahvalu svima koji su pomogli pri obnovi tornja iskazao je i Željko Vencel, načelnik općine Nova Bukovica koja je također sufinancirala radove. Načelnik je izjavio da tu nije kraj jer se nadamo da će Ministarstvo kulture RH prepoznati i potrebu za daljnjim ulaganjem u obnovu crkve: osim cjelokupnog krova potrebno je riješiti i problem vlage koja uništava zidove crkve.

Lucija Podolski, 7. r.

GUDAČKI KONCERT U NOVOJ BUKOVICI

Na dan otvaranja Festivala Milka Kelemena 7. listopada 2015. u Novoj Bukovici, u crkvi Uznesenja BDM s početkom u 18 sati imali smo čast ugostiti Gudački kvartet Rucner. Ovaj su kvartet 1998. godine utemeljili bračni par Snježana i Dragan Rucner. Nastavljajući zagrebačku tradiciju komornog muziciranja njegovanjem klasičnog i suvremenog međunarodnog repertoara, kao i izvođenjem djela suvremenih hrvatskih autora, Gudački kvartet Rucner čini i repertoarni iskorak prema glazbi drugih žanrova. U dosadašnjem djelovanju kvartet je muzicirao u Zagrebu, u mnogim gradovima Hrvatske, na najvažnijim hrvatskim festivalima – nastupili su između ostalog na Muzičkom biennalu Zagreb

2001., 2003., 2007. i 2009. g. te na Dubrovačkim ljetnim igrama, a turneje su ga vodile i u BiH, Italiju, Sloveniju, Austriju, Egipat, Poljsku, Srbiju, Njemačku, Englesku, Kinu, Švicarsku, Španjolsku, Francusku, Grčku, Izrael i Australiju. Kvartet Rucner čine članovi: bračni par Rucner – Dragan koji svira violu i Snježana koja svira violončelo, Ivana Penić Defar svira violinu te Ana Paula Knapić Franković također violinu. U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici, pred lijepim brojem publike, svirali su zanimljive skladbe koje su sadržavale i folklorne elemente koje su se svima posebno svidjele. Nadamo se da će još koji put doći u naše mjesto kako bismo ponovno mogli uživati u njihovom lijepom muziciranju.

Antonia Barbara Brzica, 8. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

Ana Križetić, 4. r.

Ivona Pipek, 5. r.

Lucija Podolski, 7. r.

Hrvoje Palčić, 4. r.

Naša razrednica

*Dobar dan, viče nam,
ujutro mudro nam zbori.
Đaci, jeste li bili dobri?
A pod odmorom cijela škola
ori.*

*Odmoru je došao kraj,
nastava kreće sad.
Kod naše razrednice
bitna je disciplina i rad.*

*Nekad je ljuta,
samo zbog nas.
Ah, što da radimo,
volimo i mi Vas!*

Ivona Kojić, 6. r.

ČUDOVIŠTE ISPOD KREVETA

Jedne noći čuo sam šuškanje ispod kreveta. Ustao sam, pogledao i uplašio se. Vidio sam čudovište! Bilo je strašno sa svojim dugačkim noktima, crnim mrljama po tijelu i velikim, oštrim zubima. Mislio sam da je zločesto, ali kada smo se upoznali, shvatio sam da je zapravo dobro. Igrao sam se s njim, a on mi je otkrio da se zove Šljapko. Znao sam da mi mama neće dopustiti da ga zadržim. Skrivao sam ga ispod kreveta kada bi dolazila, ali nas je ipak jednom uhvatila dok smo se igrali. Mama je odmah počela vrištati, a kada se smirila, naredila mi je da izbacim to čudovište iz kuće. Tada smo Šljapko i ja počeli plakati, a mami je bilo žao jer je shvatila da smo stvarno dobri prijatelji. Od tada je Šljapko, moje čudovište ispod kreveta, postao moj najbolji prijatelj.

Kristijan Škrnički, 2. r.

ZBOGOM, NAZORE!

Kako i kamo dalje? Na kraju sam osnovne škole, a još uvijek ne znam koju školu upisati. Većina mojih školskih prijatelja već ima svoj životni cilj, a ja? Kao da se trebam upisati u osnovnu, a ne srednju školu! Svi mi nameću svoje želje, a ja sam u nekom svom svijetu. Iskreno, pomalo me hvata strah: nova škola, novi prijatelji, profesori, sve. A tebi, Nazore, hvala za sve!

Bilo je tu svega u našem četverogodišnjem druženju: suza, smijeha, poneka jedinica... Ali sve je to sada iza nas. Družiti ćemo se još 2-3 mjeseca. Sasvim dovoljno za oproštaj. Moram ti priznati: nedostajat ćeš mi! Srednja je puno teža. Barem ostali tako govore. Nedostajat će mi svi prijatelji, školske klupe, razredi, oštećeno platno, nedostajat će mi Jozine šale i Alenova stalna zanovijetanja. Svakodnevno na putu do škole razmišljam o upisima i nikako da pronađem prihvatljiv odgovor.

Nazore, ne znam više što bih ti rekla, ali jedno znam: nikad nećeš biti zaboravljen! Naučio si me prva slova i brojeve, pisati i čitati, naučio si me što znači biti učenik, kako voljeti školu i truditi se u njoj. Nažalost, došli smo do kraja. Sada ti dolaze novi učenici, a mi „buntovnici“, napuštamo te. Znaj, bit ćeš uvijek u našim srcima. Nadam se da si nam dao dobru podlogu za budućnost i sve izazove koji su pred nama.

Marija Krupa, 8. r.

HEROJSKI GRAD VUKOVAR

Vukovar je pao 18.11.1992. godine. Tada su Vukovar napali tenkovi, avioni i vojnici. U jednoj minuti na Vukovar su pale tisuće granata. Grad Vukovar su branili ljudi, djeca, vojnici i branitelji – naši veliki heroji. Vukovar se branio kako je mogao. U vodotoranj pucali su tenkovi pa je počeo ispuštati vodu. Nastala je poplava koja je uništila kuće, polja i slično. Kada je rat prestao, Vukovar se podigao i obnovio. Naši veliki heroji zaslužuju da ih se sjetimo i zapalimo na tisuće lampiona za njih. Vukovar je, po mom mišljenju, grad koji može sve izdržati.

Alen Smiljanić, 3. r., PŠ Miljevci

Kristijan Bilavčić, 2. r.

Tomislav Kurtić, 7. r.

Mia Orlić, 4. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

UPRAVLJA LI NOVAC LJUDSKIM ŽIVOTIMA?

Novac – svjetski problem današnjice. Svima je važna samo financijska moć. Upravo zbog toga što je novac postao dominantna vrijednost, doslovno sve se počelo raspadati. Danas je čovjek preplavljen bijesom, razočaranjem i bespomoćnošću. A zbog čega? Zbog novca! Sve se okreće oko njega! No, naravno, postoje i oni koji imaju drukčiji pogled na novac, oni kojima je to samo običan komad papira koji im u životu ne predstavlja veliku važnost. Upravo takvo stajalište imam i sama. Istina je da se novcem može kupiti većina stvari, ali ne može se kupiti ono najvažnije: istinsku ljubav, sreću i zdravlje. Koga god upitate je li sretniji onaj koji ima hrpu novca ili onaj s malo novca, odgovorit će: onaj s malo novca. Ali, zapravo, taj ima puno više od onog drugog: ima obitelj i prijatelje!

I zato, nadam se da će ljudi početi shvaćati što je zapravo novac i koja je njegova stvarna vrijednost. „Ono dobro ne vidi se očima, već srcem!“

Ana Škrnički, 8. r.

GDJE SE KRIJE LJEPOTA

Ljepota. Što ljudima znači ta riječ? Svatko ima svoje mišljenje. Većina nas misli na nešto materijalno. No, krije li se ljepota u izgledu? Odlučuje li izgled o nečijim ponašanju ili o njegovoj ljudskosti? Čovjek ne može odlučivati o svome izgledu niti o materijalnim dobrima, ali može oblikovati svoje ponašanje. Upravo je to naša ljepota: ljubav prema drugima. Ljepota je duhovna. Treba poraditi na sebi, preispitati sebe i svoje ponašanje. Ponašamo li se kako bismo htjeli da se prema nama ponašaju? Nemojmo gledati fizičku ljepotu ili imovinsko stanje, već ljudsku osobnost. Priroda je lijepa, a najljepša je ondje gdje ju čovjekova ruka nije dotakla. I zato joj se trebamo više prepustiti. Ljudsko ponašanje danas nije lijepo. Nije. Sve je teže naći pravog prijatelja, iskrenog i dobrog, a za to je možda zaslužna i tehnologija.

Ljepota je naš život. Iskoristimo ga najbolje što možemo. Gledajmo svijet pozitivno i svojom osobnošću uljepšavamo tuđe živote.

Iris Penov, 7. r.

Ah, ta nestašna ljubav!

*Kada se zaljubim,
ja poludim.
Sve mi ispada iz ruke
i stalno mislim na te muke.
Volim ga, ali nikome
to nisam rekla:
moraš biti uporan i jak
da bi se ljubav stekla.
Kad sam blizu njega,
srce mi je veće,
uvijek mi se dogode
smotane nesreće.*

Dorotea Dolovski, 5. r.

Moja ulica

Moja ulica nema ime, a selo se zove Brezik. Kod nas nema puno prometa. Nema ni puno stanovnika. Neki automobil voze brže, a neki sporije. Ima samo nekoliko prometnih znakova koji određuju dopuštenu brzinu. Na kolniku nema zebre pa moramo pažljivo prelaziti cestu. Uz kolnik nemamo nogostup, ali imamo cvijeće i stabla koja prekrasno izgledaju u proljeće.

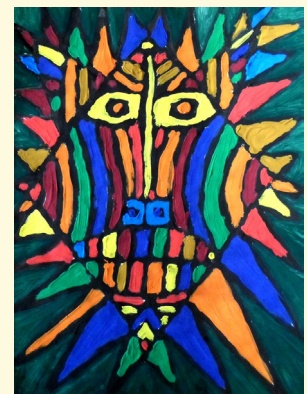
Marija Škrnički, 2. r.

Marija Krupa, 8. r.

Matej Bračun, 3. r.

Leona Kordi, 6. r.

Josip Žiga, 1. r.

Mia Orlić, 4. r.

Martina Knapić, 5. r.

Martina Nikić, 2. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

SIRENE BANDITI

Duboko ispod površine mora smjestio se čarobni Koraljgrad. Bio je to velik grad, s mnogo moćnih zgrada i bogatih trgovina. Stanovnici su se odmarali u parkovima, dok su se djeca igrala. Svi su svakoga dana pričali o neuhvatljivim banditima koji već mjesecima pljačkaju i uništavaju banke, trgovine, draguljarnice i brodove koji prevoze razne dragocjene predmete. Policija već neko vrijeme traga za zločincima koji uvijek na mjestu krađe ostavljaju plavu orhideju, kao znak prkosa i izrugivanja. Novine su pune vijesti i članaka o tim orhidejama. Daleko od gradske gužve, u mirnom dijelu grada, u velikoj vili okruženoj cvjetnim zidinama, šest je prekrasnih sirena čitalo današnje novine. Bile su to sirene banditi, o kojima je pričao cijeli grad. Zabavljala ih je nesposobna policija koja pojma nije imala tko stoji iza svih pljački u gradu, a i novinski članci bili su im smiješni.

Mozak svih njihovih organizacija i pljački bila je smeđokosa Kologista. Ostale članice ove neobične bande bile su crvenokosa Thalia, plavokosa Amber i Sofia, crnokosa Hera i Lulu koja se isticala dugom kosom purpurne boje. Bile su to vrlo spretne i brze kradljivice. Kako su imale mnogo zlata i dragulja, više ne bi ni trebale krasti, ali to im je sada predstavljalo izazov s kojim nikako nisu mogle prestati. Najdraža im je bila pljačka brodova. Sofia i Amber sjele bi na morske stijene i pjevale. Pjesme su bile toliko milozvučne i lijepe da bi se brodovi zaustavljali, a putnici i posada kao hipnotizirani slušali bi melodije lijepih sirena. Za to bi vrijeme ostale sirene pljačkale brod. Kada bi pjesma završila, sirene bi skočile u more i nestale. Samo bi plava orhideja ostala na brodu kao podsjetnik na čin sirena bandita.

Gradonačelnik Koraljgrada pozvao je poznatog policijskog inspektora, Hectora Jonesa, iz najvećeg grada u primorju, Opacityja, kako bi pokušao riješiti zločin, a kriminalce strpati u zatvor na mnogo godina. Svaki je dan inspektor Jones jurio ulicama Koraljgrada u svojoj neobičnoj žutoj autopodmornici slijedeći tragove i istražujući mjesta zločina. No, nakon nekog vremena osjetio se bespomoćnim i odlučio za pomoć upitati poznatu proročicu Vondu. No, ni njeni savjeti ništa nisu pomogli. Bio je očajan. Dugo je razmišljao i odlučio iskušati čarobni napitak doktora Maltozara, s kojim bi trebao postati nevidljiv i tako lakše otkriti počinitelje. Dakle, popio je napitak i ... nestao! Satima je čekao u draguljarnici za koju je procijenio da bi trebala biti sljedeće mjesto zločina. Bila je to najveća draguljarnica u gradu i sirenama najveći dosadašnji izazov. Čekao je i čekao, no ništa se nije događalo. Kad je već htio odustati, odjednom ga zabljesnu neko plavkasto svjetlo i čudne sjene počnu skakati lijevo-desno po zidu. Inspektor nije znao kamo da gleda od tolike svjetlosti. Ponadao se da će napokon riješiti slučaj. Potrči naprijed i čvrsto zgrabi provalnika. „Imam te!“ pomislio je.

No, kako je plavkasto svjetlost postupno iščezavala, tako je i inspektor polako razabirao da u rukama ne drži lopova, već lutku iz izloga draguljarnice. Na njoj su se sjale oči od dva dijamanta, a na glavi je umjesto skupocjene krune optočene smaragdima, rubinima i safirima imala običan vijenac spleten od plavih orhideja. Još je jednom, po tko zna koji put, bio nasamaren.

Izabela Štimac, 5. r.

David Terek, 3. r., PŠ Miljevci

Iris Penov i Veronika Brzica, 7. r.

MOJ DJED

Moj se djed zove Ivan, ali svi ga zovemo Brko. On nosi naočale, ima smeđe oči, sivu kosu, kratku bradu i nema brkove. On je velik i jak. Jako često popravlja stvari: aute, traktore, perilice rublja... Često vozi u Zagreb kod doktora, tako da ga ne mogu vidjeti. On ima dva sina: mog tatu i strica. On voli sve jesti, a ja ne, tako da nisam na njega. Uvijek kaže da je moj brat njegovo pile, a ja njegova lutka. Kada je ljeto, vodi nas na sladoled ili nam nešto kupi. Često se svađa s bakom, ali sada, kada su njih dvoje u Zagrebu, sve je čudno: nitko ne više niti hrče. Sve je jako čudno.

David Terek, 3. r., PŠ Miljevci

RASKRIŽJE ŽIVOTA

„Škrnički, Marijan“, prozvao je pedagog. Ustao sam. Polako sam krenuo prema njemu. Uzeo sam kemijsku olovku iz njegove ruke i prislonio vrh na praznu crtu do mog imena. Brzim pokretima ruke napisao sam svoje ime, a olovka je zloglasno škripotala. Kao da mi potpisuje smrtnu presudu. To je dijelom i točno. Tim potpisom moj stari život osuđen je na smrt. Više ne pohađam osnovnu školu. Sve će se promijeniti.

Pedagog mi je pružio svjedodžbu i čestitao na odličnom uspjehu. Uzeo sam svjedodžbu i teatralno izašao iz učionice. Na putu k vratima upijao sam slike svoje stare škole, svog drugog doma posljednjih devet godina. Shvatio sam koliko zapravo volim svoju školu. To mi je odlazak činilo još težim jer sam znao da se više nikada neću vratiti. Gurnuo sam vrata i zakoračio van. Sam sam. U velikom okrutnom svijetu.

S tatom sam se dogovorio da će me čekati kod obližnje trgovine. Bilo je dosta vremena za razmišljanje pa sam se prepustio mislima. Nisam mogao vjerovati da napuštam školu u kojoj sam pronašao prijatelje. I put do škole: gotovo svaki dan, već devet godina dva puta prolazio sam tim putem. A sada? Sada krećem putem odraslih sa svim njegovim problemima i nedostacima. Oh, kako će mi nedostajati taj dječji put!

Nakon praznika krećem u gimnaziju i sve se mijenja. Tko zna hoću li pronaći prijatelje? Hoću li imati dobre ocjene? Nitko mi to ne može obećati. Krećem putem nesigurnosti i obveza. Iz misli me prenouo zvuk automobilske sirene. Tata me čekao. Ušao sam u automobil i krenuo kući ostavljajući svoj stari život i djetinjstvo iza sebe.

Marijan Škrnički, 8. r.

Nježna mladost

*Mladost je dio života vrijedan.
Nema reprize za dan nijedan.
Često se netko na nekoga ljuti,
al nježne riječi samo želim čuti!*

*„Mišiću moj“, kaže mi tata,
„i zlato moje od suhoga zlata!“
„Ljubazna budi, šećeru moj“,
baka mi kaže uz poljubac svoj.*

*„Volim te, seko, ali dobra budi
jer mladost luda svašta ti nudi.“
„Oprosti mi, oče, za poneke riječi.“
Hvala za sve nije lako reći.“*

*U mladosti uvijek ljubav se javi,
ali se ponekad brzo zaboravi.
Kažu, najljepše je mlad biti.
Da barem ne moramo ostariti!*

Patricija Križetić, 6. r.

Vitamin C

*Ja sam vitamin važan.
Kad pojedеш mene,
postaneš snažan!
Ima me mrkva, kupus, salata.
Jede me zeko i vjeverica svaka.*

Matej Bračun 3. r.

Marijan Škrnički, 8. r.

Nikola Ladović, 2. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

TEŠKA TORBA

Dječak Matej bio je jako ljut jer je imao puno zadaće i knjiga. Stavljao je knjige u torbu, ali torba je bila teška. Probao je podići torbu, a torba je bila teška. Dječak se sjetio da napuše balone i zaveže torbu za njih. Tako je i bilo. Napuhao je balone, zavezao torbu, uhvatio za ručke i pošao u školu. Došao je do škole, odvezao balone i podijelio svojim prijateljima, a oni su mu zahvalili.

Anja Puš, 2. r.

S BRIJEGA GLEDAM

Bio je prekrasan dan. Nebo se plavilo. Sunce se veselo smiješilo, ptice su pjevale i cvijeće je mirisalo. Stajala sam u dvorištu i gledala travu punu žutih glava maslačaka koji su jedva čekali procvasti pa da ih vjetar raznese po cijelom dvorištu. Pogled mi se zaustavio na brijegu iza sela. Ponosno se uzdigao usred ravnice i pozvao me da dođem k njemu. Pomislila sam da bi bilo šteta svaki dan provesti ispred računala i veselo krenula prema brijegu.

Pogled s brijega bio je prekrasan: vjetar je lagano njihao listove vinove loze u vinogradima na vrhu brijega. Dolje, u nizini, vidjela su se polja i livade. Poljski je put razdvajao zelena polja kukuruza od polja zlatnog žita. Daleko iza njiva tekla je rijeka. Rijeka je bila mirna, spora, pomalo umorna, poput seljaka koji su se vraćali sa svojih polja. Sve je bilo lijepo i mirisno kao u bajci. Zadivljeno sam gledala livadu punu šarenog cvijeća i poželjela da imam krila pa da mogu svaki dan letjeti i uživati u ljepotama svoga kraja.

Bilo mi je lijepo na brijegu pa sam odlučila uskoro ponovno doći. Bit će zanimljivo gledati kad se u ljeto počne kositi žito ili kad se ujesen bere grožđe.

Izabela Štimac, 5. r.

NA VRHU TREŠNJE

Na vrhu trešnje vidim cijeli grad. Vidim kako se djeca igraju, kako psi trče u parku. Vidim bezbroj prizora koje ne mogu opisati koliko su lijepi. Zlačano sunce zalazi i mrak obavija sve oko mene. Polako pada noć i sve je utihnulo. Na trešnji se osjećam kao da letim. Osjećaj je neopisiv. Čujem šuštanje lišća koje mi šapuće svoje tajne, koje samo ja razumijem. Gledajući ovaj prizor pomisliš da nisi u stvarnosti jer vidiš velike njive, prelijepu šumu i to je ono što fascinira. Takve prizore nigdje ne možeš vidjeti, samo u jednom kraju Hrvatske, a to je Slavonija. Nigdje nema ravnica kao u Slavoniji. Ostala bih spavati na trešnji, samo da vidim kako sunce izlazi i zalazi. Ostala bih ovdje cijelu vječnost, ali ne mogu, moram na počinak.

Dorotea Dolovski, 5. r.

MOJ PRIJATELJ PERO

Pero i ja dobri smo prijatelji. Pero je zločest, ali meni je prijatelj. Nije dobar učenik. Ne sluša učiteljicu na nastavi. Kada dođem kući i napišem zadaću, on dođe k meni i kaže mi: „Hoćeš li se igrati sa mnom?“ Ja mu kažem neka uči, ali on me nikada ne posluša. Ponekad dođu i moji ostali prijatelji pa i njih gnjavi. Svi mu kažu da uči jer će dobiti jedinicu. Prijatelji i ja igramo se u dvorištu i dođe Pero i pita bi li se i on mogao igrati. Potrudi se u školi pa ćemo se igrati s tobom.

Gabriel Kolembus, 3. r., PŠ Miljevci

Oaza djetinjstva

U gradu, iza kuće stare,
stoji oaza djetinjstva moga.
Svaki pogled na nju otkriva
u meni živa sjećanja mnoga.

Zelene grane svoje svijta
i mirise opojne širi.
Lišće plete sjenoviti tunel.
Iz svakog grozda djedovo oko viri.

Vinograd to je djeda moga.
Njegovi su koraci pratili moje.
U sjeni lišća, u sjeni granja,
prekrasni grozdovi ponosno stoje.

Za koji dan bit će opet
vinograd prepun veselja,
orit će se pjesma i smijeh,
nazdravljat čašom dobrih želja.

Pobrat će se grozdovi mirisni,
slatki,
a vino zlatno počet će teći.
S neba gledat će nas djed voljeni
i „Hvala“ šaptom nam reći.

Leona Kordi, 6. r.

Sreća

Vidio sam ju.
Bila je lijepa.
Toliko je bila lijepa da sam ostao
bez osmijeha.
Ptice su joj pjevale i sve su se k njoj
poredale.
Oči su joj lijepe,
baš za mene.
Lišće je padalo.
Kroz moje oči sreća se pojavila.

Patrick Brekalo, 3. r.

Večer

Bila je večer.
Predivno doba.
Bio sam ja i djevojka neka.
Bila je lijepa kao najljepši leptir,
kao najljepša vila il najljepši cvijet.
Imala je predivan glas,
ali joj nisam znao ime.

Matej Bračun, 3. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

Marta Juršik, 7. r.

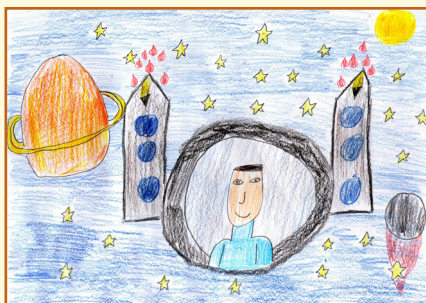
Ana Škrnički, 8. r.

Filip Kustura, 1. r.

Josipa Gorički, 4. r., PŠ Miljevci

Kristijan Škrnički, 2. r.

Marija Grdić, 6. r.

Patrick Brekalo, 3. r.

Matej Jakočić, 1. r.

Tin Bubanović, 3. r.

Alen Smiljanić, 3. r., PŠ Miljevci

Martina Gabelić, 2. r.

Josip Bukovac, 4. r.

Marin Marušić, 1. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

Izabela Štimac, 5. r.

Prvi put u ljubavi

Moja je ljubav tajna.
Moja je ljubav bajna.
Za sve postoji prvi put,
kao za ptičji cvrkut.
Kada se zaljubiš,
ne misliš ni na što više
jer svoju ljubav voliš najviše.
Ljubav je kao cvijet,
oko tebe se vrti cijeli svijet.
Ovoj pjesmi došao je
svršetak:
simpatija imam barem
desetak!

Sandra Četa, 5. r.

Zeleni kutak moje domovine

Kad bih samo još jednom otišla tamo,
vidjela planine, slap i zelenilo što cvate.
Živim za susret s njima samo,
jer svojim šumom najtužnije dane krata.

Moje srce kuca za to mjesto,
kraj, gdje potoci žubore.
I sreća ondje stanuje često.
Tako bar naši stari govore.

U tom kutku nema nesreća
koje ljude žaloste i more.
To mjesto moja je radost najveća:
zeleni kutak domovine moje!

Veronika Brzica, 7. r.

Mateja Podolski, 4. r.

MONOLOG SREĆE

Ja sam Sreća. Živim u dobrim ljudima.
Osjećam se veselo kada su ljudi veseli, a
tužna sam kada se ljudi svađaju i kada su
tužni. Ljudi se prema meni odnose dobro, a
oni zločesti me bacaju, gurkaju i svašta mi
rade. Ja se prema njima odnosim s veseljem
i zahvaljujem im što su dobri prema meni.
Ja sam vesela kada su svi sretni i kada
su prijatelji. Želim da na svijetu ima više
dobrote, da oni zločesti ljudi budu dobri, da
svijetom zavlada dobrota, zahvalnost i da
svi svima pomažu. Nema veze ako je netko
dobar ili zao. Znam da iza zla uvijek čuči
dobrota. Svijet ne bi bio tužan kada ne bi
bilo zloće.

Josipa Gorički, 4. r., PŠ Miljevci

ŠTO JE SREĆA?

Za mene je sreća moja obitelj. Obitelj mi je
sve na svijetu. Ali u moju obitelj pripada i
moj kućni ljubimac, mačak Kiki. Sa svojom

obitelji provodim svaki dan. Jako volim
svoju obitelj. Moja obitelj i ja idemo na
izlete, družimo se, gledamo filmove... U
mojoj obitelji kada je jedan član sretan, svi
smo sretni za njega. Kada idemo na izlete, s
nama ide i Kiki. Svi se jako volimo i slažemo.
To je za mene najveća sreća na cijelome
svijetu. Uvijek budite sretni što imate obitelj!

Mateja Podolski, 4. r.

Patrick Brekalo, 3. r.

Prolječno jutro u šumi

Kada sunčeve zrake obasjaju šumu ujutro,
kada osjetim povjetarac i čujem lišće kako
šušti,

polako prolazim kroz šumu.
Tiho, da je ne probudim jer je živa.
Zeleno drveće daje boju šumi.
Da nema drveća, ne bi bilo ni šume,
a da nema šume, ne bi bilo ni nas.

Sandra Četa, 5. r.

Marija Škrnički, 2. r.

Dorothea Dolovski, 5. r.

Ivana Habuš, 4. r.

Leo Bračun, 2. r.

Grad heroj

Ah, te rijeke, taj prekrasan grad! Ljepoti Vukovara posvjedočili su učenici osmoga razreda naše škole, kada su u srijedu i četvrtak (28. i 29. listopada 2015. god) otišli na dvodnevni izlet u Vukovar. Polazak je bio nešto ranije, oko pola 7, no nama to nije bilo bitno jer smo bili puni iščekivanja vidjeti što nas ondje čeka. Nakon dvosatne vožnje stigli smo na

svoje odredište.

Prvi je na redu za upoznavanje i razgledanje bio Veliki križ na Dunavu. Bili smo oduševljeni njime, iako smo znali da je to samo malen dio onoga što nas čeka. Taj dan posjetili smo još i bolnicu, u kojoj smo bili zadivljeni pričama o događajima koji su se ondje dogodili, te Muzej vučedolske kulture, gdje smo vidjeli sve o Vučedolcima: njihovu odjeću, obuću, keramiku, pa čak i njihove kosture. To je bio kraj obilaska toga dana. Na red je došlo i naše neslužbeno druženje. Posjetili smo diskoverb preko puta hostela „Zagreb“ u kojem smo odsjeli. Nakon zabave otišli smo se naspavati za sutrašnji dan pun aktivnosti.

Odmorni, ustali smo se i spakirali. Već u pola 8 bili smo u predvorju, spremni za doručak. Svoje obroke imali smo u hotelu „Lav“, gdje je hrana bila odlična. Nakon doručka mogli smo otići u trgovački centar po potrepštine za put i možda koju toplu čokoladu. Nakon trgovačkog centra, na redu je bila vojarna. Ondje su nas naučili ponešto o minama i kako izbjeći njihovu detonaciju. Vidjeli smo brojne strojeve koji su se koristili u Domovinskom ratu. Nakon obilaska vojarnje išli smo na Groblje tenkova – Trpinjsku cestu, gdje je uništeno oko 300 neprijateljskih

tenkova. Svi smo se vraćali u prošlost da vidimo te tenkove, u mislima, naravno.

Sljedeće na redu bilo je groblje: mjesto gdje vas steže oko srca pri samom pogledu na brojnost tih križeva od bijelog mramora. Sa suosjećanjem i velikim poštovanjem uputili smo se na naše posljednje odredište – Ovčaru. Bili smo i u memorijalnom centru Ovčara, gdje se, u neprekidnom vrtlogu, ispisuju imena poginulih. Nakon što nam je vodič ispričao nešto o Ovčari, uputili smo se malo dalje, do same grobnice. Ondje smo se pomolili za duše ubijenih, pa čak i ostavili koju krunicu na križu gdje su obješene tisuće drugih krunica. Puni znanja uputili smo se na kviz za učenike da pokažemo što smo upamtili. Našu školu predstavljali su Ana i Marijan Škrnički koji su, zajedno sa školom iz Brezovca, osvojili drugo mjesto. Tako smo završili svoje putovanje bogatiji za veće saznanje o našoj bližjoj povijesti, puni dojmova, a opet žalosni što nije potrajalo duže.

Marijan Škrnički, 8. r.

Izgubljeni u ulici izgubljenog vremena

Učenici petih i šestih razreda OŠ A. G. Matoša Čačinci i OŠ V. Nazora Nova Bukovica posjetili su u sklopu svoje terenske nastave Park prirode Kopački rit te mnoga druga mjesta u Baranji. Učenici su se jako veselili tom izletu, a dobili

su i više od očekivanog. Uz čavrljanje i sklapanja novih prijateljstava u autobusu vrijeme je brzo prolazilo, a iza nas su ostajala sela, gradovi i polja posijana i uređena rukom vrijednih slavonskih ratara. Vijugava nas je cesta brzo dovela do Parka prirode Kopački rit koji se nalazi u Baranji. Posjetili smo razna mjesta, a prve su na redu bile suvenirnica i prostorija koja je zorno dočarala kako je živjeti u Kopačkom ritu. No, to nije bilo sve: odgledali smo i film iste tematike pa se poigrali u obližnjem parku. Vožnja brodom svima je bila najdraža, a usput smo slušali i vrlo zanimljive činjenice o Kopačkom ritu. Kada su napokon svi ogladnjeli, stigao je i ručak u Baranjskoj kući izgrađenoj 1902. god. Ulica

izgubljenog vremena u Karanjcu zvučala je vrlo zanimljivo, a to i jest. U toj ulici vrijeme je stalo prije puno godina, i još uvijek stoji. To je ulica puna lončarskih, stolarskih i drugih starih zanata, a neke smo i sami mogli iskušati. Tamošnji stari mlin i danas melje kukuruzno brašno. Razgledavanje starih drvenih kućica, punih starih stvari bilo je divno, no kao da su kazaljke na satu pobjegle – već je bilo vrijeme odlaska. Vodič je imao silnu želju da nas odvede u svoj grad Osijek, čemu se nismo protivili. Ondje smo vidjeli nezaobilaznu Tvrđu, sagrađenu u 18. st. s namjerom da bude vojna utvrda, ali to nikada nije bila. Prekrasne barokne zgrade i crkva sv. Mihaela spomenik su jednog davnog vremena. Netipično za tu crkvu jest da ima dva tornja, a to je zato što je izgrađena na džamiji. Tu se nalazi i Trg Svetog Trojstva, koji je dala izgraditi udovica i žena generala. Izmoreni obilaskom, jedva smo dočekali naše slobodno vrijeme. Nakon što smo se počastili, krenuli smo kući, a nakon kraće vožnje i svatko svojim putem. Pozdravili smo se i rekli doviđenja dogodne, ali na nekom drugom mjestu.

Izabela Štimac, 5. r. i Marija Grdić, 6. r.

STIHOVIMA KROZ ZAVIČAJ

PREDSTAVLJAMO

Novom rubrikom „**Stihovima kroz zavičaj**“ drugu godinu za redom želimo čitateljima predstaviti skrivene talente našega zavičaja, točnije ljude s područja naše općine koji pišu predivne pjesme, priče, igrokaze i drugo, ali nikada svoje radove nisu objavili. Ove godine otkrivamo talent gospođe Tanje Fuljek, mještanke Nove Bukovice, predsjednice KUD-a „Lipa“ Nova Bukovica, koja svojim radom svakodnevno pridonosi očuvanju i njegovanju tradicije, piše igrokaze za dramsku sekciju KUD-a, a ljubav prema književnosti i lijepoj pisanoj riječi pretače u predivne stihove koji su do sada bili skriveni i vidljivi tek rijetkima. Zamolili smo ju da nam dopusti objavljivanje nekoliko svojih literarnih uradaka, na što je velikodušno pristala, a tko je **Tanja Fuljek** (osim što je žena, majka i kraljica!) doznajte u intervjuu.

Božica Filipović Veg, učiteljica hrvatskoga jezika

Ja želim

JA ŽELIM heroja sa himnom, sa motom,
da me brani kopljem, mačem i životom.
Ja mu dajem bljesak, maestral i oluju-
oštice što bogovi u vječnosti kuju.

Ja ratnika želim da me uvis diže,
da presiječe zmiju što uz me gmiže.
Ja mu dajem snagu što iz zemlje niče –
korijen tako dubok da planine miče.

Ja slikara želim što okvire kida,
da mi svojom bojom stare rane vida.
Ja mu dajem crvenu i bijelu i plavu –
da ih čuva čežnjom na ponos i slavu.

Ja pjesnika želim da mi niže rime,
da mi uzdah uzme i ukrade ime.
Ja mu dajem tajne utkane u slutnje –
sve riječi skrivene u strunama šutnje.

Ja čovjeka želim sa petljom, sa stavom,
da uz me kroči i misli svojom glavom.
Ja mu dajem živu vatru, budnog bića nemir,
put do neba, krila ptice, svoje duše svemir.

Sve riječi

kao iz napukle čaše voda
što se na sve strane
tihim žuborom cijedi
Teku

gore sve do plavog svoda
pa ih vrte kišne oči slane
sve dok ona prava
još na usni sjedi

Rijeka
kad od riječi
s nebesa se spusti
te u njoj silnoj
ostanem bez daha
to će biti tren
kad vječnost zausti.
Tada ću se smrti
predati bez straha!

Ti

TI nemaš ruke za moju vatru
i ne znaš kako ubrati dukat
sa vrha planine u sutonu.
Ipak te puštam da zanjišeš zvono

u zrelo podne kad umorne ptice
u šarene snove utonu.
Ti nemaš ruke za moju čežnju
i ne znaš kako povesti vjetar
sa žute ravnice u skitanje.
Ipak te puštam da mi ukradeš
kroz napuklo okno zlatnoga jutra
ovo sanjivo svitanje.

Kišo luda

KIŠO LUDA
zar ne vidiš da nema
puta kojim protičeš
i staze su suhe!?
I ne misli da drijema
ova vjeđa koju dotičeš.
Makni svoje ruke!

Kišo luda!
Utišaj se kad treba,
i ne budi čudna.
Slušaj dok ti zborim:
Ja padam iz tog neba,
i potpuno sam budna!
Pusti me da gorim!

PUTNIKU

Našla sam za tebe jedno savršeno mjesto. U njega ne možeš zakasnuti jer do njega ne treba ni putovati niti putnu torbu puniti nepotrebnim sitnicama. Ono već ima sve što tebi treba. I nije važno što u njemu nikada nisi bio, ipak je to tvoje mjesto, koje za tebe svake jeseni bira najmirisnije dunje i zlatne grozdove, češlja grive nemirnih konja koji u dubokim, zimskim snjegovima, prte put za svog najdražeg putnika. Tamo, posude su uvijek pune svježeg cvijeća, a kad je vjetar najjači, iznose se najljepše bijele plahte, kao znak i putokaz, za tebe, željno čekano gosta.

I tako već danima, i godinama, i čitav jedan život; kad kroz kapije provire znatiželjnici da čuju za kim to konji njište, za koga sviraju pjesme, za koga je veselje i kome se opet raskošna gozba sprema, začude se pustoj samoći pa se smiju toj ludosti dunja i grozdova, cvijeća i kruhova, svijeća i praznih hodnika, pa žale što ne mogu kroz kapiju da pograbe blaga koja nitko ne treba. Samo ptice, kad se opet iznova otpiru na jug, blagoslivljaju to strpljivo čekanje, pa nad crvenim krovom zanjišu krila u najnježniji let. One znaju da je to savršeno mjesto za tebe, i da ti ne postoji.

INTERVJU S TANJOM FULJEK

Za početak, recite nam nešto o sebi.

Ja sam obična, svakodnevna žena; svakom slična i od svakog različita.

Čime se bavite?

Bavim se svim onim stvarima kojima se bave majke, bake, kućanice i zaposlene žene.

Što radite u slobodno vrijeme?

Slobodno vrijeme posvećujem svojoj obitelji, volim se baviti vrtom, prošetati prirodom i čitati.

Kada ste počeli pisati za svoju dušu?

Ne sjećam se da sam to ikada počela – rodila sam se zaljubljena u slova.

Kako ste naslovili svoje prve napisane stihove?

Moja prva pjesmica koje se sjećam bila je potočiću koji je tekao ispred moje rodne kuće, pa je i nosila naslov „Potočić“. (Potočić žubori kraj luga, kao dugačka pruga. Žubori on tako tiho i u sebi nosi mnoge tajne: vesele, tužne, ružne i sjajne. . . .) :-)

Čuli smo da pišete igrokaze za dramsku sekciju KUD-a „Lipa“. Je li Vam to teško i koliko traje pisanje jednog takvog igrokaza? Što je najčešće tema?

Kako smo u KUD-u „Lipa“ osnovali dramsku sekciju, željela sam da ono što izvodimo bude nešto samo naše, autentično, kako ne bismo ponavljali već viđene stvari, nešto u čemu će uživati glumci, a i nešto što će publici biti novo i zanimljivo i po čemu ćemo biti prepoznatljivi. Iz tog sam razloga počela pisati igrokaze koji prikazuju priče iz svakodnevnog života, a na koje me uvijek potakne određeni lajtmotiv iz okoline, kojeg nikada unaprijed ne isplaniram. Pisanje igrokaza mi nije teško, i u tome uživam. Samo, nažalost, nemam dovoljno vremena da im se posvetim detaljnije i s više pažnje. Sve one koje smo do sada izveli, još uvijek smatram nepotpunima i nedovršenima.

Otkud dolazi inspiracija za pisanje?

Inspiracija uvijek dolazi iz okoline i moram reći da je ona neiscrpna. :-)

Koliko često pišete i činite li to iz dosade, ljubavi ili nečeg trećeg?

To je isto kao da ste me pitali koliko često jedem ili spavam. . . Pišem kad za tim osjetim potrebu. To je u mom životu – čista nužda. Ne znam što je to dosada, uvijek sam nečim preokupirana i nečim se bavim, a svemu čime se bavim pristupam s ljubavlju.

Što najviše volite pisati?

Najdraža mi je poezija.

Koliko vremena posvećujete pisanju?

Pisanju posvećujem jako malo vremena. Bilo je razdoblja kada godinama ne bih napisala niti slovo. No, moram priznati da me u posljednje vrijeme želja za pisanjem sve više intrigira.

Pišete li sami ili u tome imate pomoć svojih bližnjih, suradnika, obitelji. . . ?

Ha-ha, vrlo neobično pitanje! Pišem sama, a bližnji, suradnici i obitelji, pa. . . ponekad me inspiriraju! :-)

Sviđaju li Vam se svi Vaši uradci?

Ni s jednim dosada napisanim nisam do kraja zadovoljna, no sve ih volim. U svakom je od njih djelić mene i svaki je nastao kao izraz neke moje misli ili osjećaja. Ja nisam niti pisac niti pjesnik, ja sam samo zaljubljena u sve njih i njihova djela. Stoga, ne opterećujem se procjenom svojih uradaka.

Postoji li neko djelo koje Vam je najdraže (koje ste napisali)?

Od svega što sam napisala, najdraži mi je članak koji sam napisala kada mi je bilo 16 godina, a koji je objavljen u časopisu virovitičkog ogranka Matice hrvatske, „Zavičaj“. To je bio članak koji je nosio naslov „O zaboravljenom pjesniku, Pavlu Bistrovicu“. Te godine, za domaći zadatak iz hrvatskog jezika trebalo je napisati nešto o nekoj znamenitoj osobi iz svog mjesta. Budući da sam voljela čitati, moj pokojni otac često mi je kupovao i donosio knjige. Jednom prilikom poklonio mi je knjigu stihova „Titraji mladosti“. Sjećam se da sam ostala zatečena kada sam shvatila da je autor iz mog sela i da do svoje 16. godine nisam znala da u selu imamo pjesnika. Bilo je zimsko doba i snijeg do koljena, ali to me nije spriječilo da krenem put njegove kuće; da ga upoznam i o njemu napišem članak.

Članak koji sam tada napisala zauvijek će mi biti najdraži jer je bio povod upoznavanju Pavla Bistrovića, pjesnika, a potom i Pavla Bistrovića, posebnog čovjeka s kojim sam ostala prijatelj sve do njegove smrti, koji mi nedostaje i kojega nikada neću zaboraviti.

Jeste li voljeli pisati i kao mladi (u školi, mladosti. . .)?

Da, uvijek sam voljela pisati. To sam voljela najviše od svega. Od pisanja, jedino mi je čitanje bilo draže.

Kakvi ste bili u školi i koji vam je bio najdraži predmet?

Bila sam dobra, kao i svi drugi đaci! :-)

Najdraži predmet kroz cijelo školovanje mi je bio hrvatski jezik, a još više književnost.

Čega se najradije sjećate iz svojih školskih dana?

U najnižim razredima osnovne škole nismo ocjenjivani ocjenama, već nas je učiteljica ocjenjivala cvjetićima. Što je cvjetić bio veći, to se i ocjena smatrala boljom. Eto, nikada neću zaboraviti to iščekivanje i radost koju sam osjećala u trenucima kada bi moja učiteljica Terezija svojom crvenom kemijskom na mojim bilježnicama ocrtavala velike, nasmijane latice. :-)

Imate li neko posebno mjesto na kojem volite pisati?

Nemam, ali kad pišem, volim biti sama.

Imate li vremena za sebe? Kako usklađujete privatne i poslovne obveze s hobbijem (ako ga tako smijemo nazvati)?

Imam dovoljno vremena za sve, jer sam naučila dobro planirati svoje vrijeme. Imam listu prioriteta na kojoj je pri vrhu ono što volim i u čemu uživam.

Imate li u planu profesionalnije se baviti pisanjem, možda izdati neku zbirčicu pjesama i sl.?

Zasada ne.

Što biste poručili našim čitateljima (djeci i odraslima – roditeljima)?

U životu je važno ostati svoj!

Pitanja postavljali: članovi Novinarsko-literarne družine

Odgovarala: Tanja Fuljek

PAMETNICA, SMIJALICA

PREPORUČUJEMO:

Marija Jurić Zagorka:

„Kći Lotrščaka“

Ova mi se knjiga u potpunosti svidjela zato što se u njoj opisuju običaji i svetkovine iz prošlosti, a i prati, naravno, nevjerojatnu ljubavnu priču. U knjizi se govori o ljubavi

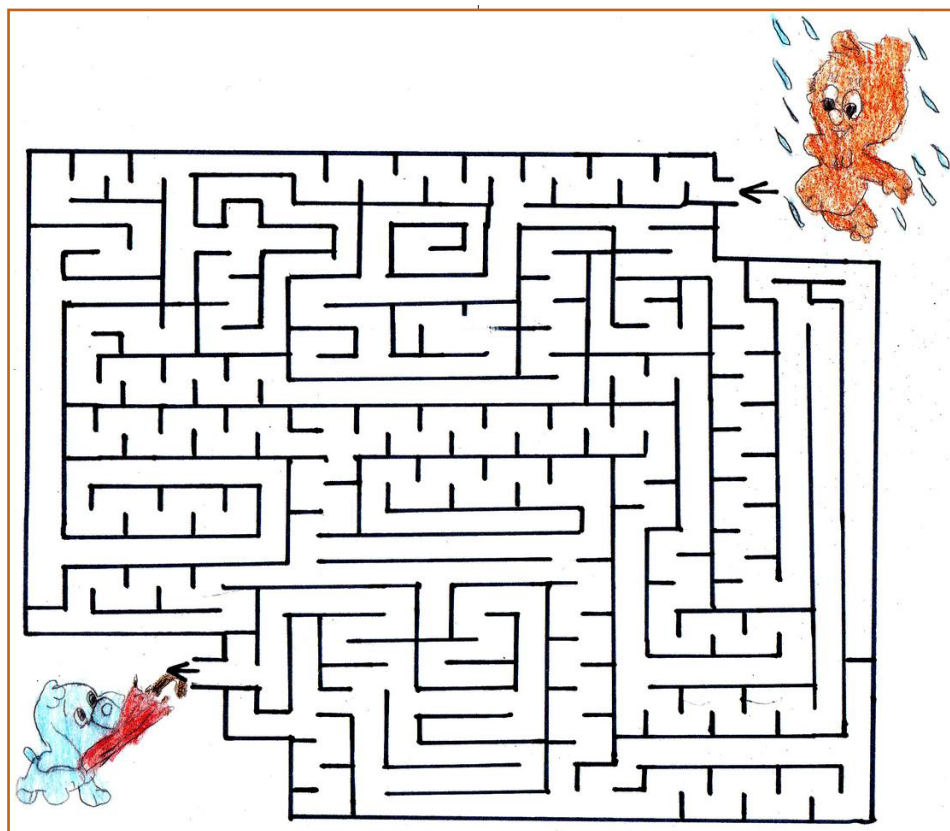
Manduše i Divljana te priči koja stoji iza slike Bogorodice na Kamenitim vratima u Zagrebu. Marija Jurić Zagorka pazila je na svaki detalj i pomno je stvarala sliku svakog lika. Knjiga mi se posebno svidjela jer se radnja odvija u Hrvatskoj, ali prije nekoliko stotina godina. Iz nje možete naučiti mnogo toga o hrvatskoj prošlosti. Knjigu bih preporučio baš svima, a posebno onima koji vole dobru i napetu ljubavnu priču s daškom povijesti.

Marijan Škrnički, 8. r.

MLADI KNJIŽNIČARI:

Pomozite medi da nađe put do kišobrana

Izradila Martina Knapić, 5. r.

Biseri do bisera

Što je bio Hirohito?

Japanac. (točan odgovor: japanski car)

Koje su nacionalnosti pripadnici srpske dinastije Karađorđevići?

Hrvati.

Gdje pronalazimo književnoumjetnički stil?

Na zidovima kulturno-obrazovnih ustanova. (točan odgovor: u književnim djelima)

Što su ugljikovodici?

Oni vode ugljik. (točan odgovor: spojevi ugljika i vodika)

Gdje se pišu/nalaze didaskalije?

Na papiru. (točan odgovor: u zgradama)

Prikupio: *Marijan Škrnički, 8. razred*

Smijeh je lijek

Upisao se Perica na trening plivanja. Nakon nekoliko minuta kaže treneru:

- Idem ja kući.

Trener upita:

- A zašto?

Perica će:

- Pa, nisam više žedan!

*****

Pita plavuša drugu plavušu:

- Kaže li se pčela ili čela?

Ova odgovori:

- Pa pčela.

Prva će nato:

- Au, danas me nešto ubolo posred pčela!

*****

Zaglavile se plavuša i crnka u dizalu.

Plavuša: - Upomoć, upomoć!

Crnka: - Bolje da vičemo zajedno.

Plavuša: - Zajedno, zajedno!!!

Viceve prikupila: *Ivona Pipek, 5. r.*

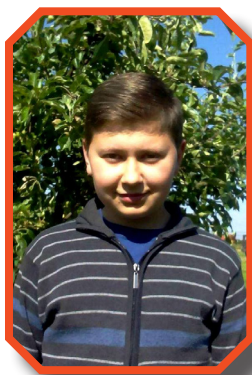

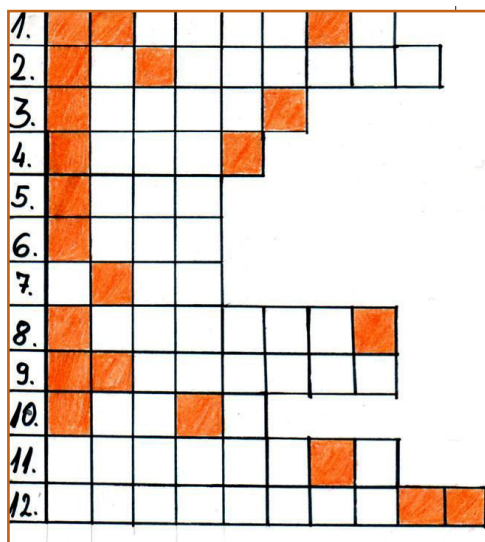
Rastaju se prijatelji

A ove godine
najučenik je:
Marijan Škrnički

Riješite križaljku i u označenim poljima dobit
ćete zagonetni pojam

1. OSMI ZNAK HOROSKOPA
2. VIJESNICA PROJEĆA
3. ŽENKA KONJA
4. PRUGASTA ŽIVOTINJA
5. ŽIVOTINJA S GRBOM
6. ČIGOČ - SELO...
7. VOĐEĆA MARKA ODJEĆE I
NAZIV ŽIVOTINJE
8. PTICA ČESTA U GRADOVIMA (ž. r.)
9. DONOSI SREĆU
10. DAJE NAM MLIJEKO
11. NAJVEĆA MORSKA ŽIVOTINJA
12. ŽENKA ŽIVOTINJE KOJA VOLI
MED

Izradio Marijan Škrnički, 8. r.

LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJI:

ŠETNJA POD MOREM: Mateja Podolski, Oliver Kustura, Ivana Habuš, Ana Križetić, Hrvoje Palčić (4. r.)

MOJ MALI PRIJATELJ: Mia Orlić, Mateja Podolski, Josip Gabelić, Ivana Habuš, Ana Križetić, Hrvoje Palčić (4. r.)

NATJEČAJ HRVATSKIH VODA: Elena Koleno (6. r.)

TRADICIJSKA BAŠTINA: Matej Bračun, Patrick Brekalo, Matija Šoić, Tin Bubanović, Mihael Tudić (3. r.)

ZELENO SRCE KUĆA ZA NAS: Veronika Brzica (7. r., literarni rad), Josipa Gorički (4. r.), Leo Bračun, Kristijan Bilavčić, Kristijan Škrnički, Martina Nikić (2. r.), Josip Žiga, Josip Bilavčić, Filip Kustura, Hana Kribl (1. r.)

GLAGOLJICA U Dječjem OKU I SRCU: Anamarija Bilavčić, Ivona Kojić (6. r.)

SFERA: Leon Dermišek, Martina Nikić, Leo Bračun, Kristijan Škrnički (2. r.), David Terek (3. r.), Ivona Pipek, Izabela Štimac (5. r.)

MLADI PJSNICI SLAVONIJE I BARANJE: Leona Kordi (6. r.)

DOK JE SRCA BIT ĆE I KROACIJE: Ivona Kojić, Patricija Križetić (6. r.)

DAN PJSNIKA: Elena Koleno (6. r.)

HRVATSKA POŠTA: Tin Bubanović, Matej Bračun, Mateo Tandarić (3. r.)

EKO-POTKA 2016.: Elena Koleno, Anamarija Bilavčić (6. r.)

UČENICI KOJI SU SUDJELOVALI NA ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA:

POVIJEST: Mladen Banović (7. r.), Ana Škrnički, Marijan Škrnički (8. r.)

HRVATSKI JEZIK: Ana Škrnički (8. r.)

MLADI TEHNIČARI: Veronika Brzica, Tomislav Kurtić (7. r.)

SIGURNO U PROMETU: Renato Lukaček, Filip Nikić, Kristina Matijević, Dorotea Dolovski (5. r.)

LIDRANO: Marijan Škrnički (8. r.), literarni rad
LIK 2016.: Veronika Brzica, Marija Štimac, Ivan Kolembus, Zlatko Erdec, Lucija Podolski (7. r.), Marija Krupa, Alen Nikolić, Ana Škrnički, Sara Križetić, Marijan Škrnički (8. r.)

BIOLOGIJA: Antonia Barbara Brzica, Marijan Škrnički (8. r.), Lucija Podolski (7. r.)

GEOGRAFIJA: Ana Škrnički (8. r.)

MATEMATIKA: Robert Orlić (8. r.)

FIZIKA: Marijan Škrnički (8. r.)

CRVENI KRIŽ: Ana Takač (6. r.), Lucija Podolski (7. r.), Sara Križetić, Marijan Škrnički, Antonia Barbara Brzica, Ana Škrnički (8. r.)

VJERONAUK: Marta Juršik (7. r.), Ana Škrnički, Marijan Škrnički, Antonia Barbara Brzica (8. r.)

TZK (stolni tenis): Mladen Banović, Tomislav Kurtić, Domagoj Poje, Gabriel Fuljek

Žutokljunci

Blago onom tko rano poludi

Da nam živi rad

Izbaci uljeza!

Dunave naš lijepi!

Nisu opake kao što se čini

Zauvijek u srcu!